

# ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

## ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,  
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,  
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,  
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,  
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,  
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

## פרשת כי תצא

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א  
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק




רבי שלום יהודה גראס שליט"א  
האדמו"ר מהאלמין  
חיבר למעלה מאלף ספרים  
על כל מקצועות התורה



מפעל  
**הזוהר**  
**העולמי**

סניף בת ים  
רחוב בר יהודה 50  
בת ים יצ"ו ארץ ישראל  
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן



## מכתב שכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, ששצין לא  
 היה לזמן האר"י ז"ל עז  
 היום הזה, לי שביין את  
 שטת האר"י ז"ל, ע"א שורשו  
 וכי והנה ברצון העליון  
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני לעשי  
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני ע"מי,  
 אלה נחמתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה  
 בה אצב לעת פטירתי עז היום, ולא אובא אהארק  
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

## ❁ תוכן הענינים ❁

יזדעזעו שלש מאה ותשעים רקיעים ..... יג  
 ביום ההוא תזדעזעו כל הארץ מקצה השמים עד קצה  
 השמים, ואז יראה כל העולם שנתגלה מלך המשיח בארץ  
 הגליל ..... יד  
 אשרי לזה שיזכה להיות בדור שמלך המשיח יבוא, זכאי הוא  
 בעולם הזה, וזכאי הוא בעולם הבא ..... יד  
 ר' אבא ראה עץ אחד שמפריו נעשה עוף שפרח ממנו היה  
 בוכה, ואמר שאם היו האנשים יודעים על מה מרמזים, היו  
 מקרעים בגדיהם עד טבורם על שנשכחה החכמה  
 מהם ..... טו  
 מי יכול למנות מעשי הקדוש ברוך הוא, שהרי כמה חילות  
 ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכולם בזמן  
 אחד כפטיש המפוצץ שמוציא נציצות לכל צד בזמן  
 אחד ..... טו  
 אין לך דבר קטון בעולם הזה שאינו תולה בכח אחר עליון  
 שנפקד עליו למעלה ..... טו  
 זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל שאר  
 העמים והקריבים אליו ..... יז  
 בנים חיים ומוזנות לא בזכות תולה הדבר, אלא במזל  
 הקדוש תולה הדבר ..... יז  
 אמר רבי אבא כאשר ישראל מזדווגים יחד אין בני העולם  
 יכולים לעמוד בפניהם ..... יח  
 וישראל צריכים לעורר עליהם רוח קדוש להיות קדושים,  
 להמצא בשלום בעולם הזה ובעולם הבא ..... יח  
 מי ששם עלילות דברים על אשתו הראשונה ומוציא עליה  
 שם רע, כאילו הוציא למעלה ..... יט  
 כל הדבורים שתדבר (בלעם) אהפוך להם לברכות ..... יט  
 אוי להם לאותן אנשים שאין יודעים ואין משגיחים ואין  
 מבינים וכולם בוערים ואין יודעים איך שהעולם מלא מן  
 בריות משונות שאינן נראות ..... יט  
 בשביל ג' דברים מתעכבים ישראל בגלות, על שעושים בזיון  
 להשכינה בגלות, היינו שמדברים שיחת חולין בבית הכנסת,  
 ודמהדרי פנייהו מן שכניתא ..... כא  
 ולא יראה בך ערוה, אלו רשעי עולם שמתעבים ומטמאים  
 עצמם בהדיבורים שלהם שמוציאים מפיהם ..... כא  
 מפני שנוטרים הברית שהעולם מתקיים עליו, אלו שאין  
 נוטרים להברית הקדוש גורמים פירוד בין ישראל לאביהם  
 שבשמים, לפי שהפוגמו הוא כמו שמשתחוה לאל אחר,  
 שמשקר בזה אות הברית הקדוש ..... כב  
 אלו שאין נוטרים לזה הברית הקדוש גורמים פירוד בין  
 ישראל לאביהם שבשמים, לפי שזה הוא כמו המשתחוה  
 לאל אחר, שמשקר בזה אות הברית הקדוש ..... כב  
 מי שמתדבק באשה אחרת ליהנות ממנה, ואף על גב שהיא  
 פנויה, כאילו גזול להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל ..... כה  
 האנשים אין יודעים ואין משגיחים כמה הם עליונים מעשי

בודאי מי שנושא אשה זו בן סורר ומורה יולד ממנה ..... ה  
 אשרי חלקו של האיש שהוא שירוש נחלת ברית הקדוש  
 ושומר אותה ..... ה  
 אותי עזבו, זה הוא מי שמשקר באות הרושם הקדוש ..... ה  
 מי שמשקר ברושם הקדוש נדבק בצד ההוא בבארות  
 נשברים, ומי שזוכה לנטור אותו זוכה לינוק מגביעת מעין  
 ההוא בעולם הזה ובעולם הבא ..... ו  
 הוא בזמן שהאדם עומד בבחורתו, יעסוק להוליד בנים, לפי  
 שיוכל ללמדם דרכי הקדוש ברוך הוא, ויהיה לו שכר טוב  
 בעולם הבא ..... ו  
 מי שלוקח אשת יפת תואר במלחמה ומתאוה לה, לבסוף  
 יוצא ממנה בן סורר ומורה ..... ז  
 לאחר שיצאה הנפש מן הגוף, ונשאר הגוף בלי רוח אסור  
 להניחו בלי קבורה ..... ז  
 כשהנשמה נפרדה מן הגוף ומבקשת לעלות לעולם ההוא,  
 אינה נכנסת עד שנותנים לה גוף אחר מן אור ..... ז  
 כל זמן שהגוף אינו נקבר יש צער לנשמה ..... ח  
 מי שנשמתו יצאה בארץ הקדושה אם נקבר באותו היום אין  
 שולט עליו רוח הטומאה כלל ..... ח  
 מי שנקרא אדם ונשמתו יצאה ממנו ומת, אסור להלינו בבית  
 לעשות לו לינה על הארץ, מפני כבודו של גוף הזה שלא  
 יהיה נראה בו בזיון ..... ח  
 כיבוד אב ואם ומצות שילוח הקן - סוד של זכור ושמור  
 ביחד ..... ח  
 לא יעשה האדם עונות למטה, לפי שגורם להעביר האם מעל  
 הבנים ..... ט  
 צפור ההיא זו השכינה, קן שלה זה בית המקדש, וישראל  
 הם האפרוחים שהאם יושבת עליהם ..... ט  
 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך, אלו בעלי מקרא, בכל עץ,  
 אלו בעלי משנה, על הארץ, אלו בעלי תורה, אפרוחים, אלו  
 פרחי כהונה ..... י  
 התגלות מלך המשיח - בזמן שיתעורר מלך המשיח כמה  
 אותות ומופתים אחרים יתעורר בעולם ..... יא  
 מלך המשיח נכנס למקום ההוא נושא עיניו ורואה האבות  
 שנכנסים בחרבן בית אלקים, עד שרואה לרחל שדמעתה על  
 לחיה, והקדוש ברוך הוא מנחם לה ואינה רוצה לקבל  
 תנחומין ..... יא  
 ביום ההוא יתעורר בעיר רומי הגדולה שלהבת אש אחת  
 בהשמע קול ההוא שיתעורר בכל העולם, וישרף כמה  
 מגדלים וכמה היכלות, והרבה מגדלים נסיכים ושרים יפלו  
 ביום ההוא ..... יב  
 לסוף שנים עשר חודש יקום שבט מישראל, זה מלך המשיח  
 שיתעורר תוך הגן עדן ..... יב  
 הקדוש ברוך הוא יראה את מלך המשיח מלובש בבגדי  
 נקמה ונאזר בכלי זיון, יקחהו וינשק לו על ראשו, אז

כל מי שקורא לחברו בשם שאין בו ומבזה אותו נתפס במה  
 שאין בו ..... לה  
 איש הוא שלא רצה לישא אשה ולעסוק בפריה ורביה,  
 ונזקן מלהוליד בנים, אין לו תקנה לעולם, מעות לא יוכל  
 לתקן ..... לו  
 כל דרכי הקדוש ברוך הוא כולם לטוב ולתיקון העולם. לט  
 התיקון להצדיק שלא זכה לבנים בעולם הזה ..... לט  
 סוד בדינים הנסתרים של הקדוש ברוך הוא ..... מ  
 מי שמבטל דבר מן התורה כאילו החרیب עולם שלם ..... מ  
 סוד מצות יבום ..... מ  
 אתם תמחו זכרונו של עמלק למטה, ואני אמחה זכרונו  
 למעלה ..... מב  
 עתיד הקדוש ברוך הוא ללבוש בגדי נקמה על אדום,  
 שהחריבו ביתו ושרפו ההיכל והגלו לכנסת ישראל בית  
 האומות ..... מב  
 מרגלים שהוציאו שם רע על ארץ ישראל מתו, ומי שמוציא  
 שם רע על השכינה כל שכן שלוקים בנשמותיהם ..... מב  
 בת היתה לו לאברהם ובכל שמה, ובה קיים כל התורה  
 ואפילו ערובי תבשילין ..... מה  
 מצוה שישמח החתן עם אשתו שנה אחת, שנאמר נקי יהיה  
 לביתו שנה אחת, ואותן י"ב חודש הן משלה ..... מו  
 מצוה זו להכות לרשע שהוא סמא"ל, שעתיד הקדוש ברוך  
 הוא להכותו חמשים מכות, מפני שעשה עצמו אלוה ..... מו  
 סוד מצות יבום שהוא עושה חסד ואמת עם אחיו המת,  
 שלא יהיה נכרת מעולם ההוא ..... מז  
 סוד למה בחורים נעקרים מן העולם בימי נעוריהם ..... מז  
 סודות גדולות במצות יבום ..... מח  
 סוד מצות חליצה ..... מט  
 מצות מחיית עמלק ..... מט

של הקדוש ברוך הוא, וכמה הם נפלאים, וכולם בדרך האמת  
 שאין נוטים לימין ולשמאל ..... כה  
 האיש הגורם לצד ההוא שיתרבה בעולם נקרא רע[לז] ואינו  
 רואה פני השכינה לעולם, שכתוב לא יגורך רע, וזה הוא  
 האיש שצריך להתגלגל בגלגול ..... כו  
 מי שיש לו בנים מאשתו הראשונה ומכניס אשה הזאת  
 לביתו, נדבק ביום ההוא בחבר קשה המתהפכת ..... כז  
 כל מי שאינו משתדל להוליד בנים בעולם הזה אינו מתקיים  
 בעולם הבא, ואין לו חלק בעולם ההוא, נשמתו תגרוש  
 משם ולא תמצא מנוחה במקום שבעולם ..... כח  
 הקב"ה מזווג זווגים טרם שבאים לעולם, וכמו שזוכים  
 האנשים לפי מעשיהם כך ינתן להם אשה, והכל נגלה לפני  
 הקב"ה, ולפי מעשי הזכאים כך מזווג להם זווגים ..... כח  
 הקדוש ברוך הוא ושכינתו ואביו ואמו, שאף על פי שמתו  
 עוקר להם הקדוש ברוך הוא מגן העדן ומביאם עמו לאותה  
 השמחה ..... כט  
 בשעה שהאדם משתף להקדוש ברוך הוא בשמחתו, נכנס  
 הקדוש ברוך הוא לגן העדן ועוקר משם לאביו ואמו שהם  
 שותפים עמו ומביא אותם עמו לשמחה ההיא ..... לא  
 בשביל הכבוד של כל"ה עליונה היא נצרך לעשות חופה  
 יפה בכל תקוני יופי, כדמיון זה בכל ברית מילה שבישראל,  
 נצרך לתקן כסא אחד יפה לבעל הקנאה שקנא למען ברית  
 העולם שיבא שמה ..... לב  
 סודות של השבע ברכות ..... לב  
 ברכה שניה שהכ"ל ברא לכבודו, סוד הברית הקדוש ..... לג  
 סוד הזיווג ..... לד  
 מי שמשלים לנפש העני, אפילו אם הגיעו ימיו להסתלק מן  
 העולם, הקדוש ברוך הוא משלים לנפשו ונותן לו חיים  
 יותר ..... לה







## פרשת כי תצא

זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ז עמוד ב'

### בודאי מי שנושא אשה זו בן סורר ומורה יולד ממנה

**כי תצא למלחמה על אויביך וגו', וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה, רבי אלעזר היה מהלך בדרך, והיה רבי חייא עמו, אמר רבי חייא לרבי אלעזר, ולקחת לך לאשה, מה הטעם, הלא כתוב לא תתחתן בם, אמר לו זהו רק בעוד שהן ברשות הגוים עומדות, ובוא וראה אין לך אשה בהאומות עכו"ם שתהיה צנועה כראוי, שלמדנו למה נסמכה פרשה זו לבן סורר ומורה, אלא בודאי מי שנושא אשה זו בן סורר ומורה יולד ממנה, מה הטעם, לפי שקשה להעביר הזוהם ממנה, וכל שכן אותה שהיתה נשואה בתחלה, לפי שדין בדין נדבק ונשאב בה, וקשה הזוהם שלה להעבירו ממנה, וזהו שאמר משה בנשי מדין, וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרוגו.**

### אשרי חלקו של האיש ההוא שירש נחלת ברית הקדוש ושומר אותה

**אשרי חלקו של האיש ההוא שירש נחלת ברית הקדוש ושומר אותה, כי בנחלה קדושה ההיא נדבק האדם בהקדוש ברוך הוא, כל שכן אם זוכה במצות התורה, שהרי המלך הקדוש פושט ימינו לנגדו ונדבק בגוף הקדוש<sup>[א]</sup> ועל כן כתוב בישראל ואתם הדבקים בה' אלהיכם, וכתוב בנים אתם לה', בנים אתם ממש, שנאמר בני בכרי ישראל, וכתוב (ישעי' מ"ט) ישראל אשר בך אתפאר.**



זוהר חלק ה' פרשת ואתחנן דף רס"ו עמוד א'

### אותי עזבו, זה הוא מי שמשקר באות הרושם הקדוש

**אמר רבי אבא מהו שכתוב (ירמ"ב ב') אותי עזבו מקור מים חיים לחצב לחם בארות בארות נשברים אשר לא יכילו המים, אותי עזבו, זה הוא מי שמשקר באות הרושם הקדוש, ובמה משקר בו, במה שמכניסו ברשות אחר, כמו שכתוב (מלאכי ב') ובעל בת אל נכר, שנקרא בארות נשברים, שהרי העמים עובדי עכו"ם נקראים בארות נשברים, ושל ישראל נקרא באר מקור מים חיים, זה רשות הקדוש אמונה הקדושה, ונקראת באר מים חיים וצלולים יוצאים ונוזלים ממנה, כמו שכתוב (שיר השירים ד') ונוזלים מן לבנון, (משלי ה') ונוזלים**

זוהר תורה \* דף היומי \* זיו הזוהר

מתוך בארך, וכתוב מעין גנים באר מים חיים, צד הטומאה נקרא בארות נשברים אשר לא יכילו המים.

**מי שמשקר ברושם הקדוש נדבק בצד ההוא בבארות נשברים, ומי שזוכה לנטור אותו זוכה לינוק מגביעת מעין ההוא בעולם הזה ובעולם הבא**

מהו אשר לא יכילו המים, אלא נהר ההוא שנמשך ויוצא משקה לכל הגן ומרוה לכל מקום ומקום<sup>[2]</sup> עד שמגיע למקום ההוא בגן שנקרא באר מים חיים, ומשם ניזונים העליונים ותחתונים, כמו שכתוב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, וכל אותן הצדדים של צד השמאל אין יונקים מאותו המעין של מים חיים, לפי שהם מצד שאר העמים, ונקראים בארות נשברים אשר לא יכילו המים, ואין נכנסים שמה, ומי שמשקר ברושם הקדוש נדבק בצד ההוא בבארות נשברים, ומי שזוכה לנטור אותו זוכה לינוק מגביעת מעין ההוא בעולם הזה ובעולם הבא, וזוכה שתתמלא באר עליונה ההיא להמשיך ברכות למעלה ולמטה, זכאי הוא בעולם הזה ובעולם הבא, ועליו כתוב (ישעי' נ"ח) והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו, וי למי שמשקר ברושם הקדוש, שהרי משקר בשם העליון, ולא עוד אלא שגורם לבאר ההיא שלא תתברך, וקוראים עליו כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, בתולת ישראל דוקא<sup>[2]</sup> וביארו רבי שמעון במקומו כי מי שישים עלילות דברים על אשתו הראשונה ומוציא עליה שם רע, כאילו הוציא למעלה, שנאמר כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, סתם.



זוהר חלק א' פרשת וישב דף קפ"ח עמוד א'

**הוא בזמן שהאדם עומד בבחירתו, יעסוק להוליד בנים, לפי שיוכל ללמדם דרכי הקדוש ברוך הוא, ויהיה לו שכר טוב בעולם הבא**

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה וגו', רבי חייא פתח (קהלת י"א) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך וגו', מקרא זה נתבאר, בבקר, זה הוא בזמן שהאדם עומד בכחו והוא בבחירתו, אז יעסוק להוליד בנים באשה הראויה לו, שהרי אז הוא הזמן לזה, כמו שכתוב (תהלים קכ"ו) כחצים ביד גבור כן בני הנעורים, לפי שיוכל ללמדם דרכי הקדוש ברוך הוא, ויהיה לו שכר טוב בעולם הבא, שכתוב אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער, לא יבושו בעולם ההוא בזמן ששרי הדין יבואו לקטרג עליו, שאין לך שכר טוב בעולם ההוא כזה שמלמד לבנו יראת רבונו עם דרכי התורה, בוא וראה מה שנאמר באברהם, שכתוב כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט, ועל כן אותה הזכות עמדה לו בעולם ההוא לנגד כל שרי הדין, ולפיכך בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך, אפילו בימי הזקנה שנזקן האדם אל יניח מלהוליד בעולם הזה, מה הטעם, לפי שלא תדע איזה יכשר לפני האלהים הזה או זה, לפי שיעמדו לזכותו בעולם ההוא, ועל זה כתוב (שם) הנה נחלת ה' בנים, נחלת ה', זה מקום

זוהר \* זיו הזוהר \*

ב. היינו הבינה משפיע שפע לכל הספירות עד שמגעת השפע למלכות שנקראת באר מים חיים. ג. סתם בתולת ישראל נדרש בתרי אפי, כמשמעו למטה, וגם למעלה על השכינה הקדושה שעליה

צורך הנשמה צד של עולם הבא, ולנחלה ההיא מי מזכה לו לאדם ליכנס באותה נחלת ה',  
בנים, אותן בנים הטובים מזכים לו לנחלת ה' ההיא, ועל כן אשרי לו לאיש שזוכה להם  
ומלמדם דרכי התורה.



זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף כ"ד עמוד א'

### **מי שלוקח אשת יפת תואר במלחמה ומתאוה לה, לבסוף יוצא ממנה בן סורר ומורה**

**אמר** רבי יהודה כשחטא דוד כתוב בו (שמואל ב' י"ב) הנני מקים עליך רעה מביתך, מפני מה  
ענש הקדוש ברוך הוא לדוד על ידי בנו, אמר רבי יוסי הרי ביארנו לפי שאם יקים  
עליו איש אחר לא ירחם עליו, אמר לו והלא אבשלום רצה להרוג את אביו בכמה עצות  
רעות עליו יותר מאיש אחר, אמר לו לא שמעתי, אמר לו אני שמעתי, דוד חטא בבת שבע  
סתם<sup>[ד]</sup> אמר הקדוש ברוך הוא יבוא בן של בת אל נכר וינקם נקמה, ומי הוא, זה אבשלום  
שבנו של יפת תואר ממלחמה היה, מכאן למדנו מי שלוקח אשת יפת תואר במלחמה  
ומתאוה לה, לבסוף יוצא ממנה בן סורר ומורה, מה הטעם, לפי שעד עתה לא פסק ממנה  
הזוהם, וזה נתבאר.



זוהר חלק ג' פרשת אמור דף פ"ח עמוד ב'

**לאחר שיצאה הנפש מן הגוף, ונשאר הגוף בלי רוח אסור להניחו בלי קבורה**  
**לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא**, אמר רבי יהודה מכאן נשמע שלאחר  
שיצאה הנפש מן הגוף, ונשאר הגוף בלי רוח אסור להניחו בלי קבורה, שנאמר לא  
תלין נבלתו וגו', לפי שהמת שנשתייה כ"ד שעות, שהן יום ולילה בלי קבורה, גורם רפיון  
באברי המרכבה, ומעכב מעשה הקדוש ברוך הוא מלהעשות, שאפשר שהקדוש ברוך הוא  
גזר עליו למען יבוא בגלגול אחר מיד באותו היום שנפטר להטיב לו, וכל זמן שלא נקבר  
הגוף אין הנשמה נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, ואין יכולה לבוא בגוף אחר בגלגול שני,  
כי אין נותנים לנשמה גוף אחר עד שנקבר גוף הראשון, וזה דומה לאדם שמתה אשתו,  
אין ראוי לו לקחת אשה אחרת עד שיקבור הראשונה, ובשביל זה אמרה התורה לא תלין  
נבלתו על העץ.

### **כשהנשמה נפרדה מן הגוף ומבקשת לעלות לעולם ההוא, אינה נכנסת עד שנותנים לה גוף אחר מן אור**

**דבר אחר**, כאשר נפרדה הנשמה מן הגוף ומבקשת לעלות לעולם ההוא, אינה נכנסת לעולם  
ההוא עד שנותנים לה גוף אחר מן אור, ואחר כך יכולה ליכנס, ומן אליה נודע שהיו  
לו שני גופים, אחד שבו נתגלה למטה לאנשים, ואחד שבו נראה למעלה בין מלאכים  
עליונים קדושים.

זיו הזוהר

נאמר גן ועול אחותי כלה. ד. סתם בת שבע נדרש בתרי אפי, כמשמעו למטה, וגם למעלה על מדת

### כל זמן שהגוף אינו נקבר יש צער לנשמה

**וכל** זמן שהגוף אינו נקבר יש צער לנשמה, ורוח טמא נזדמן לשרות עליו ולטמא לגוף הזה, ולפי שרוח טמא ההוא נזדמן לא נצרך לו לאדם להלין גוף הזה אפילו לילה אחד, לפי שרוח הטומאה נמצא בלילה, ומתפשט בכל הארץ למצא גוף בלי נפש לטמא אותו ונטמא יותר, ועל כן הזהיר לכהנים ואמר לנפש לא יטמא בעמיו, לפי שהם קדושים ואל ישרה עליהם רוח טמא ולא יטמאו.



זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קמ"א עמוד א'

### מי שנשמתו יצאה בארץ הקדושה אם נקבר באותו היום אין שולט עליו רוח הטומאה כלל

**רבי** אבא אמר אשרי חלקו מי שנשמתו יצאה ברשות הקדושה בפתח ההוא [שנמצא למעלה ממעל] של ארץ הקדושה, מי שנשמתו יצאה בארץ הקדושה אם נקבר באותו היום אין שולט עליו רוח הטומאה כלל, ועל כן נאמר בתלוי כי קבר תקברנו ביום ההוא וגוי, ולא תטמא את אדמתך, לפי שבליילה ניתנה רשות לרוח הטומאה לשוטט, ואע"פ שניתנה להם רשות אין נכנסים בארץ הקדושה, מלבד אם נמצא שם כלי ליכנס בו.



זוהר חלק ג' פרשת נשא דף קמ"ג עמוד ב'

### מי שנקרא אדם ונשמתו יצאה ממנו ומת, אסור להלינו בבית לעשות לו לינה על הארץ, מפני כבודו של גוף הזה שלא יהיה נראה בו בזיון

**אמר** רבי שמעון למדנו מי שנקרא אדם ונשמתו יצאה ממנו ומת, אסור להלינו בבית לעשות לו לינה על הארץ, מפני כבודו של גוף הזה שלא יהיה נראה בו בזיון, שכתוב (תהלים מ"ט) אדם ביקר בל ילין, אדם שהוא מכובד מכל נכבד בל ילין, מפני מה, לפי שאם יעשו כך, נמשל כבהמות נדמו, מה בהמות לא היו בכלל של אדם ולא נראה בהם רוח קדושה, אף כך גוף בלי רוח כבהמה הוא, וזה הגוף שהוא נכבד מהכל אל יתראה בו בזיון, ולמדנו בספר צניעותא דספרא, כל מי שעושה לינה לזה הגוף הקדוש שהוא בלי רוח, גורם פגם בהגוף של העולמות<sup>[ה]</sup> שהרי בעבור זה נאסר לעשות לינה בארץ הקדושה, בארץ שצדק ילין בה, לפי שזה הגוף נקרא מכובד צלם דמות המלך, ואם עושה בו לינה הרי נעשה כמו בהמה, זה שכתוב נמשל כבהמות נדמו.



זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף צ"ג עמוד א'

### כיבוד אב ואם ומצות שילוח הקן - סוד של זכור ושמור ביחד

**כי יקרא קן צפור לפניך בדרך וגוי**, שלח תשלח את האם וגוי' למען ייטב לך והארכת ימים, אמר רבי שמעון מפני מה נשתנו שתי אלה מצות התורה שכתוב בהן למען יאריכון ימך, כאן ובכבוד אב ואם, אלא שתי מצות האלה כולן מרמזות למעלה, אב ואם סוד של זכור

המלכות. ה. פירוש במדת המלכות. זיו הזוהר

ושמור ביחד<sup>[1]</sup> ולפיכך כתוב למען יאריכון ימך, ושלוח הקן סוד של עולם העליון שלא ניתנה בו רשות להסתכל, ונצרך לשלחו מן הרעיון לבלתי לשאול ולהסתכל בו<sup>[2]</sup> ואת הבנים תקח לך, כמו שכתוב (דברים ד) כי שאל נא לימים ראשונים וגו' מקצה השמיים ועד קצה השמיים<sup>[3]</sup> אבל למעלה מקצה השמיים שלח תשלח מרעיוןך לשאול, ובזה כתוב למען ייטב לך והארכת ימים, למען איטיב לך לא כתוב, אלא למען ייטב לך, ויאריכון ימך לא כתוב, אלא והארכת ימים, למען ייטב לך, זה מקום ההוא המטיב לכל, והוא עולם הנסתר והנעלם<sup>[4]</sup> והארכת ימים, כמו שכתוב ואת הבנים תקח לך<sup>[5]</sup> כי הם ברשות האדם.



זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ה עמוד ב'

### לא יעשה האדם עונות למטה, לפי שגורם להעביר האם מעל הבנים

עוד למדנו לא תקח האם על הבנים, לא יעשה האדם עונות למטה, לפי שגורם להעביר האם מעל הבנים, אם יושבת האם יושבים גם הבנים, ואז כל העולמות בשמחה בשלמות, ועל זה כתוב אם הבנים שמחה, מתרחקת האם מתרחקים גם הבנים ממקומם.



רועה הנאמן (רעיא מהימנא) זוהר חלק ג' פרשת פנחס - דף רנ"ג עמוד ב'

### צפור ההיא זו השכינה, קן שלה זה בית המקדש, וישראל הם האפרוחים שהאם יושבת עליהם

כי יקרא קן צפור לפניך וגו', אמר רועה הנאמן ודאי צפור ההיא זו השכינה, קן שלה זה בית המקדש, וישראל הם האפרוחים שהאם יושבת עליהם, זה שכתוב והאם רובצת על האפרוחים, אלו בעלי משנה שפורחים במצות שלה, והם מצד האות ו. כלל של ששה סדרי משנה, או בצים, אלו בעלי מקרא שנדרש עליהם בן חמש שנים למקרא, וזו אות ה. בנים שמצד בן יה אלו בעלי קבלה הם בעלי תלמוד, עליהם נאמר לא תקח האם על הבנים, ובזמן שחטאו ישראל ונחרב בית המקדש מה כתוב, שלח תשלח את האם, זה שכתוב (ישעי' ג) ובפשעיכם שלחה אמכם, ואת הבנים תקח לך, אלו בעלי ששה סדרי משנה, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון לבו לשמים, הם בעלי שש תבות של קריאת שמע, וקושרים אותן בקשרים של תפלין על הראש ועל הזרוע, ואחר כך מתפללים בלחש התפלה שבלחש, גם עליהם כתוב ואת הבנים תקח לך.

זיו הזוהר

מלכות. ט. היינו עולם הבינה ייטב לך בשביל שתנהג בו כבוד במניעת העיון והחקירה בו. י. פירוש שמותר לך להאריך בעיון והבנה בהימים, שהם ז' ספירות של ימי הבנין, והיינו ואת הבנים תקח לך, כי אותן ז' הספירות נקראין בנים להבינה האם העליונה.

ו. היינו ספירות תפארת ומלכות, סוד עלמא דדכורא ועלמא דנוקבא, וזהו שאמר למען יאריכון ימך, ולא כתוב למען האריך ימים, אלא המכוון שהם תפארת ומלכות יאריכו ימך. ז. פירוש בעולם הבינה אסור העיון והחקירה, רק הבנים היינו ו' הספירות של ימי הבנין תקח לך, פירוש לעיין בהם ולהבין בהם. ח. פירוש מן חסד ועד



זוהר חלק ג' פרשת פנחס - דף רנ"ב עמוד א'

## כי יקרא קן צפור לפניך בדרך, אלו בעלי מקרא, בכל עץ, אלו בעלי משנה, על הארץ, אלו בעלי תורה, אפרוחים, אלו פרחי כהונה

ועוד כי יקרא קן צפור לפניך בדרך, אלו בעלי מקרא, בכל עץ, אלו בעלי משנה, שהם כאפרוחים שמקננים בענפי העץ, יש אומרים בכל עץ, אלו ישראל, שנאמר בהם (ישעי' ס"ה) כי כימי העץ ימי עמי, או על הארץ, אלו בעלי תורה, שנדרש בהם על הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל, אפרוחים, אלו פרחי כהונה, או ביצים, אלו שזן אותם הקדוש ברוך הוא מקרני ראמים ועד ביצי כנים, והאם רובצת על האפרוחים, בזמן שהו מקריבים קרבנות, מה כתוב, לא תקח האם על הבנים, חרב בית המקדש ובטלו הקרבנות מה כתוב, שלח תשלח את האם, וגלו הבנים, והיינו ואת הבנים תקח לך, שהם מצד האות ו. שהוא עולם ארוך, שנאמר בו למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שכלו ארוך, ותחת הקרבנות תקנו תפלות, ומצפצפים בקולות של שירים ובהקול של קריאת שמע - עד כאן רעיא מהימנא.





זוהר חלק ב' פרשת שמות - דף ח' עמוד א'

## התגלות מלך המשיח - בזמן שיתעורר מלך המשיח כמה אותות ומופתים אחרים יתעורר בעולם

**פתח** רבי שמעון ואמר, **כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ וגו' שלח תשלח את האם וגו'**, מקרא זה הרי ביארנו אותו, והוא אחד מן המקראות שיש בהם מצות התורה הנסתרות, ואנו יש לנו בו סודות התורה הנסתרים, נתיבות ודרכים ידועים להחברים באותן שלשים ושתיים נתיבות התורה, אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, אלעזר בזמן שיתעורר מלך המשיח כמה אותות ומופתים אחרים יתעורר בעולם, בוא וראה בגן עדן שלמטה יש מקום אחד נסתר ונעלם שאינו ידוע, והוא מצויר בכמה גונים, ובו גנוזים אלף היכלות הנכספים, ואין מי שיכנס בהם מלבד המשיח, שהוא עומד תמיד בגן העדן, וכל הגן מסובב בהרבה מרכבות של צדיקים, והמשיח עומד עליהם ועל הרבה חילות ומחנות של נשמות הצדיקים הנמצאים שם, ובראשי חדשים ובמועדים ובשבתות נכנס המשיח במקום ההוא להשתעשע בכל אותן היכלות.

**מלך המשיח נכנס למקום ההוא נושא עיניו ורואה האבות שנכנסים בחרבן בית אלקים, עד שרואה לרחל שדמעתי על לחיה, והקדוש ברוך הוא מנחם לה ואינה רוצה לקבל תנחומין**

**לפנים** מכל אותן היכלות יש מקום אחר נסתר ונעלם שאינו ידוע כלל, ונקרא עדן, ואין מי שיוכל לדעת אותו, והמשיח מתגלה מבחוץ מסביב למקום ההוא, עד שנתגלה לו מקום אחר שנקרא ק"ן צפור, והוא המקום שמכריז עליו צפור ההיא שנתעוררת בגן העדן בכל יום<sup>[א]</sup> ובמקום ההוא מצויות תמונות של כל שאר עמים שנאספו על ישראל להרע להם, המשיח נכנס למקום ההוא נושא עיניו ורואה האבות שנכנסים בחרבן בית אלהים, עד שרואה לרחל שדמעתי על לחיה, והקדוש ברוך הוא מנחם לה ואינה רוצה לקבל תנחומין, כמו שכתוב (ירמ' ל"א) מאנה להנחם על בניה, אז המשיח מרים קולו ובוכה, כל הגן עדן מזדעזע, וכל אותן הצדיקים אשר שם גועים ובוכים עמו, גועים ובוכים פעם שנית ומזדעזעו רקיע ההוא שעל גבי הגן, עם אלף וחמש מאה רבבות מחנות עליונים, עד שמגיע הקול לתוך כסא העליון, אז מרמזו הקדוש ברוך הוא לצפור ההיא ונכנסת לאותו הקן שלה, ויושבת אצל המשיח וקורא מה שקורא ונתעורר מה שנתעורר, עד שמתוך כסא הקדוש

זיו הזוהר

יא. זו השכינה הקדושה אימא תתאה, ויש מפורשים דהיינו אימא עלאה.

נקראים שלשה פעמים ק"ן צפ"ר ההוא והמשיח, ועולים כולם למעלה, ונשבע להם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח ולנקום נקמות ישראל, ומראה לו כל אותן הטובות שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות עמו, וחוזר ק"ן צפ"ר ההוא עם המשיח למקומו, וחוזר המשיח ומסתתר תוך המקום ההוא כמקדם, ובזמן שיתעורר הקדוש ברוך הוא לתקן העולם ותאורנה האותיות של שמו בשלמות, י"ד בה"א וא"ו בה"א להיות הכל בשלמות אחת, אז יתעורר כוכב נורא אחד באמצע הרקיע במראה ארגמן, ויהיה לזה ננוצץ ביום לעיני כל העולם, ותקים שלהבת אש אחת מצד הצפון תוך הרקיע, ויעמדו זה כנגד זה ארבעים יום, ויהיו נבהלים כל בני העולם.

**ביום ההוא יתעורר בעיר רומי הגדולה שלהבת אש אחת בהשמע קול ההוא שיתעורר בכל העולם, וישרף כמה מגדלים וכמה היכלות, והרבה מגדלים נסיכים ושרים יפלו ביום ההוא**

**לסוף** מ' יום יתגרו מלחמה הכוכב והשלהבת לעיני כל, ותתפשט שלהבת ההיא ביקידת אש מצד הצפון תוך הרקיע, וירצה לבלוע את כוכב ההוא, וכמה שרים ומלכים ואומות ועמים יבהלו מזה, אז יתעלה כוכב ההוא לצד דרום וישלוט על אותה השלהבת, ושלהבת ההיא תבולע מעט מעט ברקיע מלפני כוכב ההוא עד שלא תתראה כלל, אז כוכב ההוא יעשה נתיבות ברקיע בשנים עשר גבולים, ויעמדו אותן המאורות ברקיע י"ב ימים אחרים, לאחר י"ב ימים האחרים יזדעזעו כל בני העולם ויחשך השמש בחצי היום, כמו שנחשך ביום שנחרב בית המקדש, עד שלא יתראו שמים וארץ, ויתעורר קול אחד ברעם וברקים, ותתחלחל הארץ מקול ההוא, וכמה חילות ומחנות ימיתו ממנו, וביום ההוא יתעורר בעיר רומי הגדולה שלהבת אש אחת בהשמע קול ההוא שיתעורר בכל העולם, וישרף כמה מגדלים וכמה היכלות, והרבה מגדלים יפלו, והרבה נסיכים ושרים יפלו ביום ההוא, וכולם יתאספו עליה לרעה, וכל בני העולם לא יכלו להנצל, מן היום ההוא עד שנים עשר חודש יתיעצו כל המלכים ויגזרו כמה גזרות וכמה שמדות על ישראל ויצלחו בזה, כמו שאמרו אשרי האיש שיהיה נמצא שם, ואשרי האיש שלא יהיה נמצא שם, וכל העולם ימצא בכלבול הדעת מאד.

**לסוף שנים עשר חודש יקום שבט מישראל, זה מלך המשיח שיתעורר תוך הגן עדן ולסוף שנים עשר חודש יקום שבט מישראל, זה מלך המשיח שיתעורר תוך הגן עדן<sup>[יב]</sup> וכל אותן הצדיקים יעטרוהו שם ויחגרו לו כלי זיין באותיות נרשמות מהשם הקדוש,**

**זיו הזוהר**

עד קץ הימין ויזכה במעשיו לנפש רוח ונשמה קדושה, ואז ביום ההוא של הקץ תבא נשמה של נשמה שלו הנתונה בגן עדן ותנתן לאיש הצדיק ההוא ואז יזכה להיות גואל, והוא על דרך משה רבינו עליו השלום שהיה ילוד אשה והגדיל מעט מעט עד שהשליט בג' אותיות לבת מן הב"ל וש"ת ואז זכה להיות גואל, ובזה השלים חלקי נשמתו כי

**יב.** בספר אור החמה מהרב הגאון וצדיק ר' אברהם אזולאי זצ"ל מביא כאן בשם הרח"ו זצ"ל, וזה לשונו, תמיהה גדולה אם נאמר שאז יהיה שינוי כזה שהמשיח לא יהיה נולד מאיש ואשה אלא שביום ההוא יצא מן גן עדן, והנה מצינו שאמר הכתוב אני היום ילדתיך, ונלע"ד כי המשיח יהיה בודאי אדם צדיק נולד מאיש ואשה ויגדל בצדקתו

וקול יתפוצץ בענפי העצים שבגן, יקרא בכח ויאמר התעוררו קדושים עליונים, תקומו מלפני המשיח, הגיע התורה שתתחבר האשה עם בעלה<sup>[יג]</sup> ובעלה מבקש לנקום לה נקמות העולם, ולהקימה ולנעור אותה מן העפר, אז יקומו כולם ויחגרו להמשיח כמקדם בכלי זיין, אברהם מימינו, יצחק משמאלו, יעקב מלפניו, משה רועה הנאמן על כל אותן הצדיקים ילך וירקד תוך הגן עדן, כאשר יתתקן המשיח על ידי הצדיקים בגן העדן, יכנוס במקום שהוא שנקרא לק"ן צפ"ר כמקדם, ורואה שם תמונה ההיא של חרבן בית המקדש וכל הצדיקים שנהרגו בו, אז יקח המשיח משם בגדים, והם עשרה מלבושי קנאה, ויסתתר שם ארבעים יום שלא יתגלה כלל.

### הקדוש ברוך הוא יראה את מלך המשיח מלובש בבגדי נקמה ונאזר בכלי זיין, יקחהו וינשק לו על ראשו, אז יזדעזעו שלש מאה ותשעים רקיעים

**לסוף** ארבעים יום קול אחד יתעורר, ויקרא מתוך כסא העליון לק"ן צפ"ר ההוא עם מלך המשיח שהסתתר בו, ואז יעלו אליו למעלה, והקדוש ברוך הוא יראה את מלך המשיח מלובש בבגדי נקמה ונאזר בכלי זיין, יקחהו וינשק לו על ראשו, אז יזדעזעו שלש מאה ותשעים רקיעים, וירמו הקדוש ברוך הוא לרקיע אחד מאותן שהם גנוזים משה ימי בראשית, ויוציא מהיכל אחד שברקיע ההוא כתר מפותח וחקוק עם שמות קדושים, באותו הכתר התעטר הקדוש ברוך הוא כאשר עברו ישראל את הים, לקחת נקמה מכל מרכבות פרעה ופרשיו, ויעטר בו למלך המשיח, כאשר יתעטר ויתתקן בכל תקונים האלה יקחהו הקדוש ברוך הוא וינשק אותו כמקדם, מי יוכל לראות את המרכבות הקדושות ומחנות עליונים אשר יסובבוהו, ויתנו לו מתנות וסגולת גדולות ויתעטר מכולן, אז יכנס שם בהיכל אחד ויראה כל אותן מלאכים העליונים שנקראים אבלי ציון, הם הבוכים על חרבן בית המקדש ובוכים תמיד, והם יתנו לו אדרת אדומה אחת לעשות נקמות, אז יגנוז הקדוש ברוך הוא להמשיח בק"ן צפ"ר ההוא ויסתתר שם שלשים יום, לאחר שלשים יום ירד המשיח

זוהר תורה \* דף היומי \* זיו הזוהר

וכן מובא ענין זה בזוהר משפטים צ"ג א' על הפסוק ויבא משה בתוך הענן, ועוד מובא בזה על כל הנשמות שהן באות כעמוד ענן ביום וכעמוד אש לילה בהיותן נולדות בבטן אמותיהן ככתוב בהלו נרו עלי ראשי וגו', וכמו שמצינו במשה שעלה לרקיע בגוף ונפש ויהי שם מ' יום, כן זה המשיח אחר שיזכה לאותה נשמה ויכיר בעצמו שהוא המשיח, וזהו שאמר ומשיח יתגלי [כלומר יכיר בעצמו] אך לא יכירוהו עדיין שאר אנשים, ואחר כך יתגנז המשיח בגוף ונפש בההוא עמודא, עדי"ר ויבא משה בתוך הענן, שנה אחת, ואז יסלקו אותו לרקיע כמו שעלה משה לרקיע, ואחר כך יתגלה המשיח לגמרי ויכירוהו כל ישראל ויתקבצו אליו, ע"כ מהרח"ו זצ"ל. יג. היינו כנסת ישראל עם קודשא בריך הוא.

שם בהסנה השלימה לגמרי בסוד לב"ת אש מתוך הסנה כמבואר אצלנו, ובה יתקיים המקרא אני היום ילדתיך, דקאי על חלק נשמה לנשמה שתולד אז ותצא מן גן עדן ביום ההוא, וזה מוכרח ופשוט, וזהו שאומר ויתער בארעא דגליל, כאילו מתחלה היה ישן וכאשר תבא לו הנשמה של נשמה יתער ויתוסף לו כח נבואה ויתער משנתו, והבן זה. וכבר ידעת כי מ' יום הם קודם יצירת הולד ולכן ישתהי שם בההוא עמודא מ' יום דוגמת משה רבינו ע"ה, ואחרי מ' יום יזכה המשיח לאותה הנשמה ותתגלה [ותתגלגל] בו ואז יכיר בעצמו שהוא המשיח מה שלא היה ניכר קודם, אך שאר אנשים לא יכירוהו עוד, ואל תתמה אם נשמה זו תבא מכוסה בתוך עמוד הענן כנזכר כאן, כי כן אירע לרבי אלעזר באותו יום שיזכה אל נשמתו כנזכר במדרש הנעלם.

בק"ן צפ"ר ההוא מעוטר בכל אותן התקונים מלמעלה ומלמטה, הרבה מחנות קדושים סביביו, וירעה כל העולם מאור אחד תולה מן הרקיע לארץ, ויעמד כך ז' ימים, וכל בני העולם יתפלאו ויבהלו ולא יבינו כלל, מלבד אותן החכמים המבינים בסודות האלה, אשרי חלקם, וכל אותן שבעת הימים יתיצב בארץ בק"ן צפ"ר ההוא, באיזה מקום, בדרך, זו קבורת רחל שהיא עומדת בפרשת דרכים, ויבשר לה וינחם לה, ואז תקבל תנחומות ותקום ותנשק לו, אחר כך יסתלק אותו המאור מן המקום ההוא ויניח ביריחו עיר התמרים, בכל עץ, זו יריחו, או על הארץ, זו ירושלים, ויהיה גנוז באותו המאור על ק"ן צפ"ר י"ב חודש, לאחר י"ב חודש יתנשא מאור ההוא בין שמים וארץ ויניח בארץ הגליל, כי שם היתה תחלת גלותם של ישראל, ושם יתגלה המשיח מאותו המאור של ק"ן צפ"ר וישוב המאור למקומו.

### **ביום ההוא תזדעזע כל הארץ מקצה השמים עד קצה השמים, ואז יראה כל העולם שנתגלה מלך המשיח בארץ הגליל**

**ביום** ההוא תזדעזע כל הארץ כמקדם מקצה השמים עד קצה השמים, ואז יראה כל העולם שנתגלה מלך המשיח בארץ הגליל, ויתקבצו אליו כל אותן העמלים בתורה, והם יהיו מועטים בעולם, ובזכות התינוקות של בית רבם יתחזק כחו להתגבר, וזהו הסוד של אפרוחים, ואם גם אלה לא יהיו נמצאים, הרי הילדים היושבים בחיק אמותם ויונקים, כמו שכתוב (ישעי' כ"ח) גמולי מחלב עתיקי משדים, וזהו או ביצים, שבזכות אלה שורה השכינה עם ישראל בגלות, שהרי חכמים מועטים הם שיהיו נמצאים בזמן ההוא, וזהו והאם רובצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים, ויתעכב עוד הקץ עד י"ב חודש אחרים, אחר כך יבוא בעלה ויקים לה לכנסת ישראל מן העפר, כמו שכתוב (עמוס ט') אקים את סכת דוד הנופלת, ביום ההוא מלך המשיח ישכן בארץ ויקבץ הגלות מקצה העולם עד קצהו, כמו שכתוב אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו', מיום ההוא והלאה כל האותות והמופתים והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים יעשה אותם לישראל כמו שכתוב (מיכה ז') כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

### **אשרי לזה שיזכה להיות בדור שמלך המשיח יבוא, זכאי הוא בעולם הזה, וזכאי הוא בעולם הבא**

**אמר** רבי שמעון, אלעזר בני כל אותן הענינים תמצא בסוד שלשים ושתיים נתיבות אשר בהשם הקדוש, ועד שהמופתים האלה לא יתעוררו בעולם, לא ישתלם הסוד של השם הקדוש ולא תתעורר האהבה, כמו שכתוב (שיר השירים ב') השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה, בצבאות, זה מלך [המשיח] שנקרא צבאות, או באילות השדה, אלו שאר חילות ומחנות שלמטה, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה, זו ימינו של הקדוש ברוך הוא שנקראת אהב"ה, עד שתחפץ, זו השוכבת לעפר ויהיה רצון המלך בה, אשרי לזה שיזכה להיות בדור ההוא, זכאי הוא בעולם הזה וזכאי הוא בעולם הבא.





זוהר חלק ב' פרשת שמות - דף ט"ו עמוד ב'

**ר' אבא ראה עץ אחד שמפריו נעשה עוף שפרח ממנו היה בוכה, ואמר שאם היו האנשים יודעים על מה מרמזים, היו מקרעים בגדיהם עד טבורם על שנשכחה החכמה מהם**

**לא תזרע כרמך כלאים וגו'**, אמר רבי יהודה מה זה שכתוב (קהלת ז) גם את זה לעומת זה עשה האלהים, אלא כדמיון הרקיע עשה הקדוש ברוך הוא בארץ, והכל מרמז למה שלמעלה, שכאשר היה רואה ר' אבא עץ אחד שמפריו נעשה עוף שפרח ממנו היה בוכה, ואמר שאם היו האנשים יודעים על מה מרמזים, היו מקרעים בגדיהם עד טבורם על שנשכחה החכמה מהם, כל שכן בשאר מה שעשה הקדוש ברוך הוא בארץ, כמו שאמר ר' יוסי שאותן העצים שנראה מהם חכמה, כמו חרוב דקל פסתוקא וכדומה להם, כולם בשורש אחד נשרשים, כל העצים שעושים פירות, מלבד תפוחים, מסוד אחד נשתלשלו, אלא שנתיבות עושים הפרש ביניהם, כל עצים שאין עושים פירות והם גדולים, מלבד ערבי נחל שיש להם סוד מיוחד כדמיון שלמעלה, מן יניקה אחת יונקים, וכל אותן העצים שהם קטנים, מלבד האזוב מאם אחת נולדו, כל עשבי הארץ שנתמנו עליהם שרים תקיפים בשמים, כל עשב ועשב יש לו סוד בלבדו בדמיון שלמעלה, ולפיכך כתוב (ויקרא י"ט) שדך לא תזרע כלאים, וכתוב לא תזרע כרמך כלאים, כי כל אחד ואחד נכנס בלבדו ויוצא בלבדו, זה שכתוב (איוב ל"ח) הידעת חקותך שמים אם תשים משטרו בארץ, וכתוב (ישעי' מ') לכולם בשם יקרא וגו'.



זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ו עמוד א'

**מי יכול למנות מעשי הקדוש ברוך הוא, שהרי כמה חילות ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכולם בזמן אחד כפטיש המפוצץ שמוציא נציצות לכל צד בזמן אחד**

**רבי יצחק פתח ואמר, מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך, מקרא זה נתבאר בכמה מקומות, אלא מי יכול למנות מעשי הקדוש ברוך הוא, שהרי כמה חילות ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכולם בזמן אחד כפטיש המפוצץ שמוציא נציצות לכל צד בזמן אחד, כך הקדוש ברוך הוא הוציא כמה מינים ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכולם בזמן אחד, בוא וראה בדבור וברוח יחד נעשה העולם, שכתוב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בדבר ה' זה דבור, וברוח פיו זה רוח, זה בלי זה אין הולך, ונכלל זה בזה ויוצא מהם כמה חילות לחילות ומחנות למחנות, והכל בזמן אחד.**

**אין לך דבר קטון בעולם הזה שאינו תולה בכח אחר עליון שנפקד עליו למעלה בוא וראה כאשר רצה הקדוש ברוך הוא לברוא העולם הוציא מאור אחד נסתר, מן המאור ההוא יוצאים ומאירים כל אותן מאורות הנגלים, ומן המאור ההוא יצאו ונתפשטו ונעשו**

שאר המאורות, והוא עולם העליון, עוד נתפשט מאור העליון ההוא ועשה אומנות המאור שאינו מאיר, ועשה עולם התחתון, ולפי שהוא מאור שאינו מאיר צריך להתקשר למעלה וצריך להתקשר למטה, ועל ידי הקשר שלמטה נתקשר להיות נואר בהקשר שלמעלה, וזה המאור שאינו מאיר הוציא כל החילות והמחנות של הרבה מינים, זה שכתוב מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית וגו', וכל מה אשר בארץ יש כמו כן למעלה, ואין לך דבר קטון בעולם הזה שאינו תולה בכח אחר עליון שנפקד עליו למעלה, לפיכך כשנתעורר דבר זה למטה נתעורר אותו הכח שנפקד עליו למעלה, שהכל נאחז זה בזה.





זוהר חלק ב' - דף ה' עמוד ב'

**זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל שאר העמים והקריבם אליו לא תחרש בשור ובחמור יחדו, רבי אבא פתח (ישעי' ל"ב) אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור, זכאים הם ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל שאר העמים והקריבם אליו, שנאמר (דברים י"ד) ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה וגו', ונאמר (שם ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, ישראל מדובקים בו בהקדוש ברוך הוא, שנאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום, ולכך זכאים הם לפניו לפי שהם זורעים על כל מים, מהו על כל מים, שזורעים לצדקה, ומי שזורע לצדקה כתוב בו (תהלים ק"ח) כי גדול מעל שמים חסדך, מכל שמים על כל מים הוא<sup>[יז]</sup> ומי הוא מעל שמים, זה עולם הבא<sup>[יח]</sup> וישראל זורעים זרע על כל מים.**

### **בנים חיים ומזונות לא בזכות תולה הדבר, אלא במזל הקדוש תולה הדבר**

**בספרו של רב יבא הזקן כך נאמר, כתוב (דניאל ד') בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא, כל הדינים של עולם הזה וכל הגזרות וכל הקושיות כולם בהיכל אחד קיימים, אשר שם ע"ב סנהדרין מעיינים בדיני העולם, והיכל ההוא נקרא היכל הזכות, לפי שכאשר דנים דין מהפכים תחלה בזכות האנשים, מה שאין כן במדרגות של צד הטומאה, כי שם הוא המקום שנקרא חובה, לפי שכל מעשי מקום ההוא של הנחש אשת זנונים אין הוא אלא להפוך בחוב האנשים ולהלשין עבד לרבונו, אלו שבהיכל הזכות נקראים מים מתוקים מים צלולים, ואלו שבהיכל חובה נקראים מים מרים, מי המרים המאורים, בהיכל זכות ההוא אין קיימים שלש אלה בנים חיים ומזונות, ולא במקום ההוא של חובה, לא במים מתוקים וצלולים, ולא במי המרים המאורים, ולכך ישראל זורעים על כל מים, זרע קדוש שמולידים על כל מים הוא<sup>[יט]</sup> שהרי כל יכון זרע שלהם אלא למעלה, ועל זה דרשו חכמי המשנה בנים חיים ומזונות לא בזכות תולה הדבר, אלא במזל הקדוש תולה הדבר<sup>[יז]</sup> ומקום הזה על כל מים הוא, משלחי רגל השור והחמור, שאין להם בצד הרע ההוא כלום, משלחים מהם כל חלקים הרעים, ומתדבקים בצד הטוב ההוא של כל קדושים העליונים, שור וחמור**

**זיו הזוהר**

בינה, ונקראת על כל מים כיון שהיא ממעל לספירת חסד, ויש מפרשים שמזלא היינו יסוד, ונקרא על כל מים כיון שהוא על נצח והוד, ונתבאר הסוד בענין ערבי נחל והמבין יבין.

**יד.** שמים תפארת, על שמים חסד, מעל שמים בינה. **טו.** עולם הבינה נקרא בשם עולם הבא. **טז.** יש מפרשים בכח עולם הבינה, ויש מפרשים בכח מדת החסד. **יז.** יש מפרשים שמזלא היינו

כאשר מזדווגים יחד שני פגעים רעים הם לעולם, שור צד של דין הקשה הוא, והוא נדבק בצד הקדושה, חמור הוא מצד הטומאה וכאשר נזדווג עם השור שני פגעים רעים הם לעולם, ולכך שמעון תוקף של דין הקשה היה בו, וכאשר נזדווג עם לוי ביחד לא יכל העולם לסבול, ולפיכך לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, ועל כן שלח יעקב לעשו ענין זה, שנאמר ויהי לי שור וחמור, ואם לא היה משפיל עצמו היה פחד גדול נפל על עשו.



זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ז עמוד ב'

**אמר רבי אבא כאשר ישראל מזדווגים יחד אין בני העולם יכולים לעמוד בפניהם רבי יוסי פתח אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור, הם שני כתררים של צד שמאל שנאחזים בהם עמים עכו"ם, ונקראים שור וחמור, וזהו שכתוב ויהיה לי שור וחמור, לפי שלבן חכם היה בכשפים ובאותן כתררים תחתונים ובכחם בקש להאביד ליעקב, כמו שנאמר ארמי אובד אבי, וזה נתבאר, וכאשר ישראל זכאים הם משלחים להם ואין יכולים לשלוט עליהם, זה שכתוב משלחי רגל השור והחמור, שאין שולטים בהם, אמר רבי אבא כאשר מזדווגים יחד אין בני העולם יכולים לעמוד בפניהם, ועל כן כתוב לא תחרש בשור ובחמור יחדו, יחדו דוקא, ולמדנו שאין לאדם ליתן מקום למיניהם הרעים, שהרי על ידי מעשי האנשים נתעורר למעלה מה שלא נצרך, וכאשר הם מזדווגים יחד אין ביכולת לעמוד בפניהם, מבין שני הצדדים שלהם יוצא הקליפה שנקראת כלב, וזו חצוץ מכולם, זה שכתוב ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו.**



זוהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ו עמוד ב'

**וישראל צריכים לעורר עליהם רוח קדוש להיות קדושים, להמצא בשלום בעולם הזה ובעולם הבא**

**רבי אלעזר** אמר כתוב ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, ואם בשביל זה גרם אדם מיתה בעולם, מי שמראה פעולה אחרת שלא נצרך על אחת כמה וכמה, שור וחמור יוכיחו, מצד זה נקרא שור, ומצד אחר נקרא חמור, ולכך כתוב לא תחרש בשור ובחמור יחדו, אל תעשה מהם ערבוב ביחד, לפי שעל ידי זה יתעורר צד הטומאה שיתחברו יחדו להרע לעולם, ומי שמפרידם מרבה שלום בעולם, כמו כן לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו, מי שמפרידם באופן ההוא כמו שאמרו שלא יהיה נמצא שוע טווי ונוז ביחד, זה האיש מרבה שלום עליו ועל כל העולם, קרבן קין היה פשתים, וקרבנו של הבל היה צמר, אין זה בזה ולא זה בזה, סוד הדבר קין כלאים היה, ערבוב שאינו נצרך, כח צד הטומאה שאינו מן המין של אדם וחווה<sup>[יח]</sup> וקרבנו מן צד ההוא היה מביא, הבל היה ממין אחד של אדם וחווה, ובמעיה של חווה נתחברו שני צדדים האלה, ולפי שנתחברו יחד לא באה מהם תועלת לעולם

זוהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ו עמוד ב' **זיו הזוהר**

יח. אלא מן ערבוב זוהמת הנחש.

ונאבדו, ועד יום הזה צד שלהם קיים, ומי שמראה עצמו בפעולת חבור הזה, נתעוררים עליו אותן הצדדים ביחד ויכול להנזק, ושורה עליו רוח אחר שאינו נצרך, וישראל צריכים לעורר עליהם רוח קדוש להיות קדושים, להמצא בשלום בעולם הזה ובעולם הבא.



זוהר חלק ה' פרשת ואתחנן - דף רס"ו עמוד ב'

### מי ששם עלילות דברים על אשתו הראשונה ומוציא עליה שם רע, כאילו הוציא למעלה

כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, אמר רבי שמעון מי ששם עלילות דברים על אשתו הראשונה ומוציא עליה שם רע, כאילו הוציא למעלה, שנאמר כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, סתם<sup>[ט]</sup> וזה מתאים עם מה שאמר רבי חייא אמר רבי יוסי, בתולה יורשת שבע ברכות שמתברכת בשבע, לפי שבתול"ת ישראל יורשת שבע ברכות<sup>[כ]</sup> ולכך נקראת בת שבע, ואשה אחרת שאינה בתולה איזו הן ברכותיה, ברכת בעז ורות, ככתוב (רות ד') ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך ברחל וכלאה וגו', שבודאי רק בתולה בשבע ברכות מתברכת<sup>[כא]</sup> אבל אשה אחרת אינה בסוד הזה.



זוהר חלק ד' פרשת נשא - דף קמ"ז עמוד א'

### כל הדבורים שתדבר (בלעם) אהפוך להם לברכות

ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם וגו', אמר רבי יוסי לשמוע את בלעם, אל בלק היה צריך לומר, שהרי בלק עשה הכל, מהו אל בלעם, אלא לפי שהיה בלעם סותם עיניו כדי שלא יתברכו ישראל, והיה תולה דבריו בעין רעה ההיא, שנאמר ונאום הגבר שתום העין, שהיה סותם עין הטובה מהם כדי שלא יתברכו ולא יתקיימו הברכות, למדנו שאמר רבי יוסי אמר לו הקדוש ברוך הוא לבלעם, רשע אתה סותם עיניך כדי שלא יתברכו בני, אני אפתח עיני, וכל הדבורים שתדבר אהפוך להם לברכות, זה שכתוב ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך.



זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד א'

### אוי להם לאותן אנשים שאין יודעים ואין משגיחים ואין מבינים וכולם בווערים ואין יודעים איך שהעולם מלא מן בריות משונות שאינן נראות

כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וגו', אמר רבי שמעון אוי להם לאותן אנשים שאין יודעים ואין משגיחים ואין מבינים וכולם בווערים ואין יודעים איך שהעולם מלא מן בריות משונות שאינן נראות, ומן דברים נסתרים<sup>[כב]</sup> שאילו

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד א' זיו הזוהר

יט. סתם בתולת ישראל יפורש בתרי אפי, ז' ספירות מן בינה עד מלכות. כא. באבן עזר לא כמשמעו למטה, ועל השכינה למעלה. כ. פירוש נפסק כן. כב. סוד ה' ליראיו, וגם בלתי כלים מגדלי הראות ידעו ממציאאות המזיקים שבאוויר והן לפי שהשכינה ומדת המלכות יורשת ז' ברכות של



ניתנה רשות לעין לראות, היו מתפלאים האנשים איך יכולים להתקיים בעולם, בוא וראה כתוב ואחות תובל קין נעמה, נעמה ההיא אמם של השדים היתה, שאותן בני האלהים עז"א ועזא"ל זנו אחריה<sup>[כג]</sup> ומצדה באים כל אותן השדים שמתחממים מן אנשים ולוקחים רוח התשוקה מהם, ומשחקות בהם עד שנעשים בעלי קרי, ומפני שהבעל קרי בא מצד רוח הטומאה צריך לטבול עצמו להטהר ממנו, וזה ביארר החברים, (אחרי עו.) ר' יוסי אמר עד עתה נעמה ההיא קיימת, ומדורה בין גלי ים הגדול, ויצאת ומשחקת באנשים ומתחממת מהם בחלום בכח אותה התאוה של האיש ומתדבקת בו, כח התאוה לוקחת ולא יותר<sup>[כד]</sup> ומן אותו כח התאוה מתעברת ויולדת מינים אחרים לעולם, ואלו הבנים שיולדת מן האנשים נמצאים אצל הנקבות של האנשים, והן מתעברות מהם ויולדות רוחות, וכולם הולכים אל לילי"ת הראשונה והיא מגדלת אותם.



### זיו הזהר

במקום אחד ולנטותו ולהמשיכו למקום הנצרך למאור או לפעולה, כן יש ממשות רוחני להבל וכח הנזרם מן המוח לאברי הגוף על ידי עצבים הדקים, וזה נקרא "נרווין קראפט", והוא נובע תמיד מן המוח כעין "עלקטרי-גאלוואניזם", והוא מתפשט בהגוף וחוצה לו בכל מקום שעומד האיש, ויש באפשרות לאספו במקום אחד אפילו בכוס מים, וזה הכח הוא חלק מן כח החיים של הגוף, והרבה חידות סתומות וסודות נפלאים מובנים על ידי ענין זה, וגם יובן בזה איך יש באפשרות לכלבים שיש להם חוש הריח היותר חזק לחפש ולהכיר גנב או רוצח, כי מסתמא יש לזה ההבל של כל איש ואיש ריח אחר, וגם זה דבר המובן שבעת פעולת האיש נזרם זה הכח מן המוח יותר מבעת שהוא יושב בטל, ובפרט בפעולה התלויה בעצבי הגוף עוד יותר ויותר, ואין לך פעולה התלויה בעצבי הגוף והמוח כמו פעולת הוצאת זרע, ואם היא ביאה כראוי נשאר בהאשה זה ההבל שנזרם עם הזרע, וזה סוד הכתוב אל תתן לנשים חילך, וזה סוד הענין שנזכר בזוהר בדבר רוחא קדמאה דשבק בה בעלה, אבל אם אין היא ביאה כראוי אלא הוצאת זרע על ידי קרי בחלום נשאר זה ההבל הנזרם מן המוח עם הזרע הפקר מבחוץ, וזו כוונת דברי הזוהר באמרו שהשדית נוטלת זה כח התאוה ומתעברת מזה ויולדת רוחות נגעי בני אדם, ומה שאמר הזוהר ולא יתיר, כוונתו שלא נטעה לומר שלוקחת טפות הזרע ממש, והרבה יש לדבר בזה, והמבין יבין.

בריות קטנות הנקראות אצל חוקרי הטבע בשם "באקצילין" שאינן נראין לעין ונושאיין ארס נורא לחולל מחלות שונות, וגם שיש בריות שעירים ושדים שאינן נראין לעין מפני שאינן הרכבתם מן יסוד עפר אלא מן שאר ג' יסודות אש רוח מים או רק מן ב' יסודות מהן. **כג.** כאן יש סתירה מן המדרש לזוהר, שבמד"ד בראשית פרשה כ"ז איתא: רבי שמעון בן יוחאי אומר בני אלהים אלו בני דייניא, רבי שמעון בן יוחאי מקלל לכל מאן דקרי להון בני אלהיא, ע"כ, וצריך לומר שדברי הזוהר נדברו בין החבריא, אבל דברי המדרש נדברו בפני ההמון, וכאשר רבי שמעון בן יוחאי היה בזמן שהתחילה אמונת הנוצרים להתפשט שאותו איש הוא כן אלהים, לכן ראה רבי שמעון בן יוחאי לבטל דברים כאלה בפני ההמון והיה מקלל למי שמוציא מפיו דברים כאלה שעל ידיהם יוכל ההמון לטעות באמונת הנוצרים. **כד.** כאן בן החכם שואל מה זאת שאמר רבי שמעון בן יוחאי לעיל וכאן אמר רבי יוסי שהשדית ההיא מתחממת מן האנשים בחלום ונוטלת רק רוח תיאובתא ולא יותר ומזה מתעברת ויולדת רוחות שדים ומזיקים, האם יש איזה ממשות בכח התאוה של הזכר שתוכל השדית לקחתו, אבל דע שדברי חכמים כדרבנות וגו', סוד ה' אל יראיו, ולאט לאט מודים חוקרי הטבע לדברי חז"ל הנפלאים, והענין מובן על פי מה שהבאתי לעיל בפרשת ואתחנן שחוקרי הטבע מצאו שכמו שיש מציאות וממשות רוחני להבל העלקטריציטעט, שיש באפשרות לאספו

זוהר חלק ג' - דף ע"ה עמוד א'

### בשביל ג' דברים מתעכבים ישראל בגלות, על שעושים בזיון להשכינה בגלות, היינו שמדברים שיחת חולין בבית הכנסת, ודמהדרי פנייהו מן שכינתא

כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך וגו' והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, אמר רבי שמעון, כי ה' אלהיך, זו השכינה שנמצאת בישראל, וכל שכן בגלות, להגן עליהם תמיד מכל הצדדים ומכל שאר העמים שלא יעשו כלה לישראל, שלמדנו אין ביכולת שונאי ישראל להרע להם, עד שישראל מחלישים כח השכינה מלפני השרים הממונים של שאר העמים, אז יכולים שונאי ישראל להרע להם, ומושלים עליהם וגוזרים עליהם כמה גזרות רעות, וכאשר ישראל חוזרים בתשובה אליה היא משברת הכח והתוקף של כל אותן השרים הממונים, ומשברת הכח והתוקף של שונאי ישראל, ונפרע להם על הכל, ולכך והיה מחניך קדוש, שצריך האיש לבלתי יטמא בחטאיו לעבור על דברי התורה, שאם עושה כך מטמאים אותו, כמו שנאמר (ויקרא י"א) ונטמתם בם, בלי א', ולמדנו רמ"ח אברים בגוף, וכולם נטמאים כאשר יטמא האיש, כלומר כשיבקש ברצונו להטמא, ועל כן והיה מחניך קדוש, מהו מחניך, אלו הם אברי הגוף, ולא יראה בך ערות דבר, מהו ערות דבר, ערוה שנוגעת לאותו דבר<sup>[כה]</sup> רמזו כמו שביארנו בהכתוב ערות אש"ת אבי"ך לא תגלה, מה הטעם, מפני כי ערות אבי"ך הוא<sup>[כו]</sup> וכן כאן מפני זה ושב מאחריך ודאי, למדנו שבשביל ג' דברים מתעכבים ישראל בגלות, על שעושים בזיון להשכינה בגלות<sup>[כז]</sup> ועל שמחזירים פניהם מן השכינה, ועל שמטמאים עצמם לפני השכינה, וכולם ביארנו במשניות שלנו.



זוהר חלק א' - דף ע"ו עמוד א'

### ולא יראה בך ערוה, אלו רשעי עולם שמתעבים ומטמאים עצמם בהדיבורים שלהם שמוציאים מפיהם

פתח רבי יוסי ואמר, כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך וגו', מתהלך, מהלך היה צריך לומר, אלא כמו שנאמר מתהלך בגן לרוח היום, וזה הוא העץ שאכל ממנו אדם הראשון, מתהלך בחינת נקבה<sup>[כח]</sup> מהלך בחי' זכר, וזה הוא שהלך לפני ישראל כאשר הלכו במדבר, שנאמר וה' הולך לפניהם יומם וגו', והוא המתהלך לפני האדם כשהולך בדרך, שכתוב (תהלים פ"ה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, וזה הוא המתהלך לפני האדם בשעה שהוא זכאי, ולמה, להצילך ולתת אויביך לפניך, שינצל האיש בדרך ואל ישלוט בו אחר, ולפיכך

זוהר חלק א' - דף ע"ו עמוד א' זיו הזוהר

הכנסת, ודמהדרי פנייהו מן שכינתא, היינו הפוסק באמצע לסוד התורה או באמצע התפלה לעמוק בצורכי עצמו, ועל דמסאבי גרמייתו קמי שכינתא, אפשר דהיינו בהוצאת שז"ל או בביאות של בזיון שלא בדרך צניעות. **כח.** היינו אור מדת המלכות והשכינה הקדושה, ודורש מתהלך כמו מהלכת.

**כה.** על ידי דבר ערוה של זנות פגם ביותר במדה המלכות עלמא דנוקבא שנקראת דבר על שהיא מקור כח הדבור. **כו.** פירוש שזה הפגם שגורם במדת המלכות הוא בזיון גם לאביך, פירוש לעלמא דכורא. **כז.** במקדש מלך מפרש דעבדין קלנא בשכינתא, היינו שמדברים שיחת חולין בבית

צריך האיש להשמר מחטאיו ולטהר עצמו, מה זו הטהרה, שנאמר והיה מחניך קדוש, מהו קדוש, קדושים היה צריך לומר, אלא מחניך קדוש אלו אברי הגוף, שהגוף מתחבר ומתתקן בהם, ולפיכך והיה מחניך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר, איזו ערות דבר, זה דבר ערוה, שזה הוא ענין שהקדוש ברוך הוא ממאס יותר מהכל, וכיון שאמר ולא יראה בך ערוה למה אמר דבר, אלא אלו רשעי עולם שמתעבים ומטמאים עצמם בהדיבורים שלהם שמוציאים מפיהם, וזה הוא ערות דב"ר, וכל כך למה, לפי שהוא הולך לפניך, ואם אתה עושה כן, מיד ושב מאחריך, שלא ילך עמך וישוב מאחריך.



זוהר חלק א' פרשת נח - דף נ"ט עמוד א'

**מפני שנוטרים הברית שהעולם מתקיים עליו, אלו שאין נוטרים להברית הקדוש גורמים פירוד בין ישראל לאביהם שבשמים, לפי שהפוגמו הוא כמו שמשתחוה לאל אחר, שמשקר בזה אות הברית הקדוש**

**לא תהיה קדשה מבנות ישראל וגו',** רבי חייא פתח, ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, זכאים הם ישראל העוסקים בתורה ויודעים דרכי התורה, שבעבורה יזכו לעולם הבא, בוא וראה כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, מפני מה, מפני שנוטרים הברית שהעולם מתקיים עליו, כמו שכתוב (ירמ' ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת, ועל כן ישראל הנוטרים זה הברית וקבלו אותו יש להם חלק בעולם הבא, ולא עוד אלא שבעבור זה נקראים צדיקים, מכאן למדנו כל מי שנוטר זה הברית שהעולם מתקיים עליו נקרא צדיק, מניין, מיוסף כי לבעבור שנטר לאותו ברית עולם זכה שנקרא צדיק, ולכך ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ.



זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"ט עמוד א'

**אלו שאין נוטרים לזה הברית הקדוש גורמים פירוד בין ישראל לאביהם שבשמים, לפי שזה הוא כמו המשתחוה לאל אחר, שמשקר בזה אות הברית הקדוש**

**ובוא** וראה בזמן שהקדוש ברוך הוא משגיח על העולם לדון אותו ומוצא רשעים בעולם, מה כתוב ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה, ואז ואבדתם מהרה, שהרי בשביל חטאי האנשים שמים וארץ נעצרים, ואין שומרים תפקידם כראוי, ובוא וראה אלו שאין נוטרים לזה הברית הקדוש גורמים פירוד בין ישראל לאביהם שבשמים, לפי שזה הוא כמו המשתחוה לאל אחר, שמשקר בזה אות הברית הקדוש, ועל כן נאמר וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וגו', ועצר את השמים ולא יהיה מטר, וכאשר הברית הקדוש נשמר בעולם כראוי, אז נותן הקדוש ברוך הוא ברכות למעלה להשפיע בעולם, כמו שכתוב (תהלים ס"ח) גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננת, גשם נדבות, זה גשם הרצון כאשר הקדוש ברוך הוא רוצה בכנסת ישראל, ומבקש להשפיע

לה ברכות, אז נחלתך ונלאה אתה כוננת, נחלתך, אלו ישראל שהם נחלתו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב יעקב חבל נחלתו, ונלאה, זו השכינה שהיא נלאה בארץ אחרת, שהיא צמאה לשתות ואז היא נלאה, וכאשר אותו גשם הרצון ניתן אז אתה כוננת, ועל כן שמים וארץ וכל חיליהם כולם מתקיימים על ברית הזה, שכתוב (ירמי' ג"ב) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת, ולפיכך נצרך להזהר בזה, וכבר נתבאר.





# האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי  
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784



האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות<sup>1</sup>, **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאו לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל<sup>2</sup>. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה<sup>3</sup>. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקואות<sup>4</sup>. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה<sup>5</sup>, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת<sup>6</sup>. **בשנת תשל"ט-ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור<sup>7</sup>, **בשנת תשמ"א-א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב<sup>8</sup>, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים וועד אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאו פועל במסירות נפש, יומם וליילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

**בעהמ"ח"ס: "איני ליכט פון תורה"** - 887 חלקים, **"אכילת מצות בישראל"** - 7 חל', **"אפיית המצות"** - 3 חל', **קובץ ספרי ארץ ישראל** - 26 חלקים, **"שמירת המצוות כהלכתן"** - 58 חל', **קובץ ספרי כשרות** - 53 חל', **"נפש ישעיה"** על מאכלות אסורות - 7 חל', **קובץ ספרי שחיטה** - 26 חל', **קובץ ספרי ניקור** - 33 חל', **קובץ ספרי שמירת שבת** - 18 חל', **קובץ ספרי מקואות** - 8 חל', **"שמירת הברית"** - 10 חל', **"דברי תורה"** עה"ת - 7 חל', **קובץ ספרי סת"ם** - 22 חל', **קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ** - 17 חל', **"מקדש מעט"**, **"ואמרו אמן"**, **"עניית אמן כהלכתו"**, **"יצחק לשוח"**, ועוד. **"שכר ועונש"** - 6 חל', **"אור הזוהר"** - 5 חל', **"זוהר השבת"** - 5 חל', **"זוהר חק לישראל"** - 5 חל', **"מאורות הזוהר"** - 15 חל', **"תיקוני זוהר"** - 2 חל', **"תיקוני זוהר"** - 29 חל', **"זוהר היומי"** - 6 חל', **"זוהר היומי"** - 12 חל', **זוהר עם פירוש הסולם**, **זוהר היומי** - 70 חל', **"זוהר תורה"** - 54 חל', **"תיקוני הזוהר"**, **"אדרא רבה"** ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, **"ספרא דמשנא"**, **"ספרא דצניעותא"** ועוד. **עלוני הזוהר** - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחוברות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

**בשנת תשס"ז**, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיק מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידיברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיק דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 5. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.





זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ד עמוד א'

### **מי שמתדבק באשה אחרת ליהנות ממנה, ואף על גב שהיא פנויה, כאילו גוזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל**

**ובוא** וראה כתוב (משלי כ"ח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית, אביו, זה הקדוש ברוך הוא, אמו, זו השכינה הקדושה מה גוזל, כמו שכתוב (ישעי' ג') גזלת העני בבתיכם, ומי הוא, זה החומד אשה אחרת שאינה בת זוגו, שם למדנו כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גוזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, שכתוב גוזל אביו ואמו וגו', כל הנהנה מן העולם הזה, היינו כלל, זו היא אשה, מי שמתדבק באשה אחרת ליהנות ממנה, ואף על גב שהיא פנויה, והוא נהנה ממנה בלא ברכה, כאילו גוזל להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, מה הטעם, לפי שהזיוג שלהם בשבע ברכות הוא, ומה על פנויה כך, מי שמתדבק באשה אחרת העומדת כדמיון שלמעלה בזיוג של שבע ברכות, על אחת כמה וכמה, חבר הוא לאיש משחית, זה ירבעם, כמו שביארו, ואומר אין פשע, שאומר הרי פנויה היא ולמה אסורה, ולפיכך גוזל אביו ואמו הוא, ולא עוד אלא שחבר הוא לאיש משחית, מי הוא איש משחית, זה שפוגם הצורה והתקון שלמעלה, כל שכן מי שחומד אשת חברו ומתדבק בה, שזה פוגם יותר, ובשביל זה נפגם הוא לעולם ונקרא איש משחית, שנפגם למעלה ונפגם למטה שפגם את נפשו, ככתוב (משלי ו') משחית נפשו הוא יעשנה.



זוהר חלק ב' פרשת משפטים - דף ק"ב עמוד ב'

### **האנשים אין יודעים ואין משגיחים כמה הם עליונים מעשיו של הקדוש ברוך הוא, וכמה הם נפלאים, וכולם בדרך האמת שאין נוטים לימין ולשמאל**

**ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ושנאה האיש האחרון וגו', לא יוכל בעלה הראשון אחר שלחה לשוב לקחתה וגו', אמר רב ייבא סבא השתא עכשיו יש לגלות דרכים נסתרים של רבון העולם, שאין האנשים יודעים אותם, וכולם הולכים בדרך האמת, כמו שכתוב (הושע י"ד) כי ישרים דרכי ה' וגו', והאנשים אין יודעים ואין משגיחים כמה הם עליונים מעשיו של הקדוש ברוך הוא, וכמה הם נפלאים, וכולם בדרך האמת שאין נוטים לימין ולשמאל. אלו החוזרים בגלגול לעולם הזה הם נתגרשו בגירושין מעולם ההוא, ואין להם מתולדה בת זוג, ומזדווגים בעולם הזה עם בת זוג, מי הן אותן הנשים שנזדווגות עמהם בעולם הזה, שהרי לכל האנשים יש להם בת זוג מתולדה מלבד זה הבא בגלגול, ראו עתה**

כמה הן גדולות ונפלאות גבורותיו של הקדוש ברוך הוא, למדנו מי שמגרש אשתו הראשונה מזבח מוריד עליו דמעות, מפני מה מזבח, אלא הרי אמרתי שכל הנשים שבעולם בצורת מזבח הזה קיימות ולכך הן יורשות שבע ברכות שכולן מן השכינה הן ואם הוא מגרשה גורם פגם בבנין מזבח העליון<sup>[כט]</sup> מפני מה, לפי שעל ידי זה יתחברו שני מיני גירושין להיות יחד<sup>[ל]</sup> וזה הסוד שנאמר ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר, ממשמע שאמר והלכה והיתה לאיש האם אין מובן שאין זה אותו שגירשה, ולמה נכתב אחר, אלא כמו שאמרתי, אחר למדנו, אחר כתוב, ואחר קוראים לו שכתוב (איוב ח') ומעפר אחר יצמחו<sup>[לא]</sup> שני מיני גירושין מתחברים יחד, גירושין של עולם ההוא וגירושין של עולם הזה, ומה שהיתה אשה זו בצורה עליונה נשפלה לצורה תחתונה<sup>[לב]</sup> קוראים לו אחר וקוראים לו אחרון, אחרון מניין, שכתוב (איוב י"ט) ואחרון על עפר יקום, כאן כתוב ושנאה האיש האחרון או כי ימות האיש האחרון, האחרון השני היה צריך לומר, ואפשר תאמר שלא תנשא לאיש אחר זה, לא כן, האם רק לבעל הזה תנשא ואחריו לא תנשא לאחר, אם כן מהו האחרון, אלא זה הוא אותו אחר שאמרנו<sup>[לג]</sup> הוא אחר והוא אחרון, עכשיו האבן מתגלגלת בכף הקלע<sup>[לד]</sup> אחר, מפני מה נקרא כך, הרי כל הבנין נפל וחזר לעפר, והוא הלא הוא זה שהיה ולא אחר<sup>[לה]</sup> ומפני מה קוראים לו אחר, כמו כן למה נקרא אחרון, וכי אחרון הוא<sup>[לו]</sup> והלא אם יתתקן הרי טוב, ואם לא, יחזור ויתגלגל וינטע כמקדם, ולמה נקרא אחרון, אבל בוא וראה כתוב וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, מהו טוב מאד, למדנו טוב זה מלאך הטוב, מאד זה מלאך המות, ולכל הכין הקדוש ברוך הוא תקון.

### האיש הגורם לצד ההוא שיתרבה בעולם נקרא רע<sup>[לב]</sup> ואינו רואה פני השכינה לעולם, שכתוב לא יגורך רע, וזה הוא האיש שצריך להתגלגל בגלגול

**ובוא** וראה כתוב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, נהר זה אינו שוקט לעולם מלהפרות ולהרבות ולעשות פירות<sup>[לח]</sup> ואל אחר נסתרס ואין לו תאוה לעולם, אינו מפרה ואינו עושה פירות, שאלמלי יעשה פירות היה נמחק כל העולם<sup>[לט]</sup> ולפיכך זה האיש הגורם לצד ההוא שיתרבה בעולם נקרא רע<sup>[מ]</sup> ואינו רואה פני השכינה לעולם, שכתוב לא יגורך רע,

### זיו הזהר

לקלוע למטרה להבין טעם הדבר. **לה.** קשיתו שהלא הנשמה היא מה שהיתה ואינה אחרת. **לו.** וכי זה גלגול האחרון הלא כתוב הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. **לז.** זה שאינו רוצה להוליד הוא גורם המעטת צלם ודמות דקדושה, ועל ידי זה נעשה התערבות כצד הטומאה. **לח.** זה היסוד. **לט.** פירוש שנסתרס לענין הוצאת פירות חדשים שאין לו כח להוציא עוד נשמות טמאות חדשות מלבד אותן המוכנות לו מששת ימי בראשית. **מ.** זה שאינו רוצה להוליד הוא גורם המעטת צלם ודמות דקדושה, ועל ידי זה

**כט.** זו מדת המלכות. **ל.** ב' מיני גירושין הם כי זה האיש שלא הוליד עוד בנים ולא השיג זיוג אחר בנקל, אלא שבא לישא אשה גרושה מוכח שזה האיש הוא גלגול נשמה שנתגרשה מעולם העליון על שלא הניח זרע ויצא משם בגפו בלי הזדוגות נשמת נקבה לבא בגלגול לתקן חטאו, וכשיזדווג עם גרושה היינו שני מיני גירושין. **לא.** זה רמז על הבא בגלגול פעם אחר. **לב.** שמתחלה היה נשרש בעלמא דדכורא, ומפני שלא הניח זרע נשפלה נשמתו לעלמא דנוקבא. **לג.** שנשאית לאיש הבא בגלגול פעם אחר. **לד.** זה משל על שבא בדבריו

וזה הוא האיש שצריך להתגלגל בגלגול, שהרי הוא עבר והתדבק באל אחר שהוא שאינו עושה פירות ואינו מפרה בעולם, ולפיכך נקרא איש הזה אח"ר, השם של אל אחר גרם לו זה, הוא מה שהיה ואף על פי כן נקרא אחר, אחר ודאי, ונקרא אחרון, מן גלגול הראשון והלאה קוראים לו אחרון, אף אם הוא פעם השנית בעולם נקרא מיד אחרון, וכך הקדוש ברוך הוא קוראהו אחרון, בשביל שיתקן להיותו בזה העולם פעם האחרון, ואל יחזור להתגלגל כמקדם, וכך נצרך שיקרא אחרון, שאלמלי נקרא שני היה זה פתחון פה שיחזור להתגלגל כמקדם, וזה הבנין יתבטל, מניין, מן בית שני שנקרא אחרון, שכתוב בו גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון, שמהראשון והלאה נקרא אחרון, כדי שלא יהיה פתחון פה שזה הבנין יפול ויחזור כמקדם, כמו כן כאן אחרון אנו קוראים לזה, ולפיכך כתוב לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה, לא יוכל, לא יקחנה היה צריך לומר, מהו לא יוכל, אלא כיון שאשה זו נדבקה בזה שנקרא אחר, וירדה להכנע במדרגה התחתונה, לא רצה הקדוש ברוך הוא שבעלה הראשון יחזור וירד ממדרגתו לתת זרע ולהתדבק במדרגה ההיא שאינה שלו<sup>[מא]</sup> ובוא וראה אם אשה זו לא נישאת, אפילו תזנה בכל גברים שבעולם, אם ירצה בעלה מותר לו לשוב אליה<sup>[מב]</sup> אבל אם נדבקה בנשואין לאחר, אז לא יוכל בעלה לשוב אליה להיות עמה במדרגה הראשונה שהיה עמה בתחלה, לא יוכל בודאי לחזור למדרגה ההיא לעולם, אחרי אשר הטמאה, למדנו שהוטמאה בלבו, אבל אם כן אפילו אם תתרחק ותזנה בלי נשואין, אלא כיון שנדבקה לזה שנקרא אחר, הרי קבלה בקרבה חלק של צד הרע ההוא, ובעלה הראשון שהוא מצד אחר הטוב מן צד הטוב, אל יהי לו חלק בצד הרע [על ידי ההשתתפות] לעולם, ואל יפרה כלל למקום ההוא, ולכך אם שלחה האיש האחרון או כי ימות האיש האחרון, לבעלה הראשון אסורה, אבל לשאר אנשים מותרת, אפשר שתמצא אח"ר כמקדם, ואחרון יקום ויזדווג עמה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים - דף ק"ג עמוד ב'

### מי שיש לו בנים מאשתו הראשונה ומכניס אשה הזאת לביתו, נדבק ביום ההוא בחרב קשה המתהפכת

**מי** שיש לו בנים מאשתו הראשונה ומכניס אשה הזאת לביתו, נדבק ביום ההוא בחרב קשה המתהפכת, בשביל שני צדדים, אחד, שהלא שנים דחו אותה החוצה ועתה הוא השלישי, ועוד כי כלי שנשתתף בו אח"ר, איך יבוא הוא לתת בה רוח שלו וישתתף עמה וידבק בה<sup>[מג]</sup> הגם שאינה אסורה לו, אבל ודאי השתתפות רעה היא אליו, רבי לויטס איש כפר אוננו היה משחק ומתלוצץ על דבר אשה כזאת, כאשר ראה למי שמזדווג עמה, והיה אומר (משלי ל"א) ותשחק ליום אחרון כתוב, מי שמתדבק בו באיש אחרון שחוק נעשה ממנו אחר כך.

**זיו הזוהר** נעשה התערבות בצד הטומאה. **מא.** כיון שנשאב בקרבה רוח של אותו האחר עתה ישתתף הוא בזה. **מב.** יש לומר שדוקא על ידי נשואין כדת משה **מג.** מובן שזה דוקא אם יש הוכחה שהשני הוא מן

זוהר חלק א' פרשת ויחי - דף רכ"ח עמוד א'

**כל מי שאינו משתדל להוליד בנים בעולם הזה אינו מתקיים בעולם הבא, ואין לו חלק בעולם ההוא, נשמתו תתגרש משם ולא תמצא מנוחה במקום שבעולם**

כי יקח איש אשה חדשה וגו' נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח, רבי יהודה פתח ואמר (ישעי' ל"ח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה', הרי ביארו שאל יתפלל אדם אלא סמוך לכותל, ולא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הכותל, שכתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, אבל מה נשתנה בכולם שהתפללו תפלה שלא כתוב בהם ויסב פניו אל הקיר, הלא היה די לו לומר ויתפלל אל ה', שכל המתפלל תפלה צריך לכוון דעתו כראוי, ככתוב במשה ויתפלל משה אל ה', ויצעק משה אל ה', ולא כתוב ויסב פניו, וכאן בחזקיהו מה הטעם של ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, ואחר כך ויתפלל אל ה', אלא סוד הדבר הוא מה שלמדנו שחזקיהו בזמן ההוא עוד לא היה נשוי, לא היה לו אשה ולא הוליד בנים, מה כתוב, ויבא אליו ישעיהו וגו' צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה, ולמדנו כי מת אתה בעולם הזה, ולא תחיה בעולם הבא, מפני מה, לפי שלא הוליד בנים, שכל מי שאינו משתדל להוליד בנים בעולם הזה אינו מתקיים בעולם הבא, ואין לו חלק בעולם ההוא, נשמתו תתגרש משם ולא תמצא מנוחה במקום שבעולם, וזה הוא העונש שנאמר בתורה (ויקרא כ') ערירים ימותו, ותרגומו בלא ולד, מפני שכל מי שהוא בלא ולד כאשר הולך בעולם ההוא מת הוא שם, מת בעולם הזה ובעולם הבא, ולכך כתוב כי מת אתה ולא תחיה, ולא עוד אלא שהשכינה אינה שורה עליו כלל, זהו שכתוב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, למדנו שחשב בדעתו והיה מכוון את פניו לקחת אשה, בשביל שתשרה עליו הסוד של קיר<sup>[מד]</sup> לפיכך כתוב אחר כך ויתפלל אל ה', מכאן למדנו שכל מי שיש בו חטא ורוצה לבקש רחמים על עצמו, יכוון פניו ומחשבתו לתקן עצמו מאותו החטא, ואחר כך יתפלל תפלתו, כמו שכתוב (איכה ג') נחפשה דרכינו ונחקורה, ואחר כך ונשובה, אף כאן כיון שידע חזקיהו חטאו מה כתוב, ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, היה מכוון את פניו להתתקן אצל השכינה, שהרי אל מקום הזה חטא, לפי שהשכינה כל הנקבות שבעולם עומדות בצדה, מי שיש לו אשה תשרה השכינה אצלו, ומי שאין לו אשה לא תשרה אצלו, ועל זה הכין עצמו אליה להתתקן, ולקח על עצמו לישא אשה, ואחר כך ויתפלל אל ה', קי"ר, זה הוא אדון כל הארץ, וזו השכינה, כמו שכתוב (יהושע ג') הנה ארון הברית אדון כל הארץ, קי"ר, כמו שכתוב (ישעי' כ"ב) מקרקר קיר ושוע, קרקור ונהם של קי"ר, שהוא אדון כל הארץ, כאשר נחרב בית המקדש, כמו שכתוב (ירמי' נ"א) רחל מבכה על בניה, וזה נתבאר.

זוהר חלק א' פרשת ויח - דף רכ"ט עמוד א'

**הקב"ה מזווג זווגים טרם שבאים לעולם, וכמו שזוכים האנשים לפי מעשיהם כך ינתן להם אשה, והכל נגלה לפני הקב"ה, ולפי מעשי הזכאים כך מזווג להם זווגים רבי חייא פתח ואמר (משלי ט') בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת, נחלת אבות, וכי**

זוהר חלק א' פרשת ויח - דף רכ"ט עמוד א'

המין של אחר. מד. סוד של קיר הוא סוד השכינה שהא כנגד המתפלל, כמו שמבאר לקמן.

נחלת אבות הם, הלא הקדוש ברוך הוא נותן הכל להאנשים, אלא שהקדוש ברוך הוא נותן לאיש בית וממון, לפעמים מנחיל הכל לבנו, ותהי לו נחלת אבות, אבל ומה' אשה משכלת, לפי שהאשה כאשר ינחל אותה האיש, מעם הקדוש ברוך הוא ינחל אותה, שהרי לא ינחילנה הקדוש ברוך הוא לאיש אלא כאשר מכריזים עליו ברקיע, כי הקדוש ברוך הוא מזווג זווגים טרם שבאים לעולם, וכמו שזוכים האנשים לפי מעשיהם כך ינתן להם אשה, והכל נגלה לפני הקדוש ברוך הוא, ולפי מעשי הזכאים כך מזווג להם זווגים, ולפעמים נסתלקים ונתפרדים בנבכי הים<sup>[מה]</sup> שכאשר האיש ינלוז דרכו, תעלה זווגו לאחר עד שיתקן מעשיו, וכאשר יתקן מעשיו או שיגיע זמנו נדחה גבר מלפני גבר, ובא זה ולוקח את שלו, וזה קשה לפני הקדוש ברוך הוא יותר מהכל, לדחות איש מלפני גבר אחר, ולפיכך הקדוש ברוך הוא הנותן אשה לאיש וממנו באים הזווגים, ועל כן ומה' אשה משכלת, שכאשר הקדוש ברוך הוא רוצה בו באיש בשביל מעשיו הכשרים הוא מזמין לו אשה שהיא משכלת, אבל אם האיש יסיר דרכו מעם הקדוש ברוך הוא ומתקרב לצד הטומאה, משם תבוא לו מי שתבוא, ואין הזווג באה לו מעם הקדוש ברוך הוא, אלא מאותו צד הרע שנדבק בו יבואו לו כל מקטריגים וכל הרעות, ולכך האשה שאינה משכלת קרא עליה שלמה ומוצא אני מר ממות את האשה.

זוהר חלק ד' פרשת פנחס - דף רי"ט עמוד א'

### **הקדוש ברוך הוא ושכינתו ואביו ואמו, שאף על פי שמתו עוקר להם הקדוש ברוך הוא מגן העדן ומביאם עמו לאותה השמחה**

**פתח** רבי אבא ואמר (ישעי" ע"ב) שירו לה' שיר חדש תהלתו מקצה הארץ וגו', כמה חבובים ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שהשמחה שלהם והתשבחות שלהם אין הוא אלא בהשתתפות הקדוש ברוך הוא ושכינתו, שכך למדנו כל שמחה בישראל שאין משתתפים בה להקדוש ברוך הוא ושכינתו אין היא שמחה, ונזמן סמא"ל וכל העוזרים שלו לקטרג על אותה השמחה, ונגמרת בצער ובכיה, והקדוש ברוך הוא אינו משתתף בצער ההוא, אבל מי שמשתף להקדוש ברוך הוא ושכינתו בשמחה שלו, אם יבוא מקטרג לקטרג על שמחה ההיא [ויגרום צער], הקדוש ברוך הוא ושכינתו משתתפים באותו הצער, ככתוב (שם ס"ג) בכל צרתם לו צר, וכתוב עמו אנכי בצרה, ומניין שצריכים ישראל לשתף להקדוש ברוך הוא ושכינתו בשמחתם, שכתוב ישמח ישראל בעושיו, אותה השמחה של ישראל אין היא אלא בעושיו, בעושו צריך לומר, אלא אלו הקדוש ברוך הוא ושכינתו ואביו ואמו, שאף על פי שמתו עוקר להם הקדוש ברוך הוא מגן העדן ומביאם עמו לאותה השמחה, לקחת חלק בהשמחה עם הקדוש ברוך הוא ושכינתו, כמו שכתוב (איוב מ') העושו יגש חרבו.

**זיו הזוהר**

**מה.** זה הלשון הא כעין שנזכר בתלמוד הלשון נסתחפה שדהו.







**בשעה שהאדם משתף להקדוש ברוך הוא בשמחתו, נכנס הקדוש ברוך הוא לגן העדן ועוקר משם לאביו ואמו שהם שותפים עמו ומביא אותם עמו לשמחה ההיא דבר אחר, בעושינו, לפי שהאיש נעשה בשותפות של אביו ואמו והקדוש ברוך הוא, ועל סוד זה כתוב נעשה אדם, בשותפות, שלמדנו שלשה אומנים עשה הקדוש ברוך הוא לברוא מהם העולם, ואלו הם, שמים ארץ ומים, וכל אחד היה משמש יום אחד וחזר לו כמקדם, יום הראשון הוציא השמים אומנות שלו, שנאמר ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, יום השני הוציאו מים האומנות לעשות, שנאמר ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים וגו', נתעלו מחצית מים למעלה, ומחצית מים נשארו למטה, ואלמלא שנפרדו המים לא היה העולם מתקיים, יום השלישי עשתה הארץ אומנותה והוציאה כמו שנפקדה, שנאמר ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב, ונאמר ותוצא הארץ דשא וגו', עד כאן כל אומן מאלה השלשה הוציא אומנותו ועשו כמו שנפקדו, נשארו שלשה ימים האחרים, יום הרביעי נפקד אומן הראשון לעשות אומנות שלו, שנאמר ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים, זו אומנות של השמים, יום החמישי הוציאו המים כמו שנפקדו, שהוא אומנות אחרת, שנאמר ויאמר אלהים ישרצו המים וגו', יום הששי עשתה הארץ אומנות שלה, שנאמר ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה וגו', כיון ששלשה אומנים האלה השלימו פעולותיהם, אמר להם הקדוש ברוך הוא אומנות אחת יש לי לעשות, היינו אדם, תתחברו יחד ואני עמכם נעשה אדם, גוף שלו יהא משלכם, ואני אהיה בשותפות עמכם ונעשה אדם, כמו שבתחלה נעשה כשותפות כן גם אחר כך, האב שהוא עושה מלאכת השמים ומלאכת המים, האשה היא שעושה אומנות השלישית כדמיון הארץ, והקדוש ברוך הוא שמשותף עמהם, ועל סוד זה כתוב בעושינו, ואף על פי שהאב והאם כבר נפרשו מעולם הזה, מכל מקום השמחה היא בהשתתפות כולם, שלמדנו בשעה שהאדם משתף להקדוש ברוך הוא בשמחתו, נכנס הקדוש ברוך הוא לגן העדן ועוקר משם לאביו ואמו שהם שותפים עמו<sup>[מיו]</sup> ומביא אותם עמו לשמחה ההיא, וכולם מזומנים שם והאנשים אין יודעים, אבל כשהאדם בצרה הקדוש ברוך הוא לבדו נזמן אליו, ואינו מודיע לאביו ולאמו, זה שכתוב (תהלים י"ח) בצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשוע וגו'.**



זיו הזוהר

מו. אומר הלשון עקירה כיון שיראים לבוא עוד לזה העולם והדבר אצלם כמו בעל כרחם.



זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קס"ט עמוד א'

**בשביל הכבוד של כל"ה עליונה ההיא נצרך לעשות חופה יפה בכל תקוני יופי, כדמיון זה בכל ברית מילה שבישראל, נצרך לתקן כסא אחד יפה לבעל הקנאה שקנא למען ברית העולם שיבא שמה**

**פתח** צעיר ההוא ואמר, כתוב ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים, כתוב כאן עומדים, וכתוב שם (ישעי"ו) שרפים עומדים ממעל לו, מה שם שרפים, אף כאן גם כן שרפים<sup>[מז]</sup> אלה הקרשים עמדו בתקוני הכלה מסבבים סביב החופה, למען ישכן בחופה ההיא רוח העליון<sup>[מח]</sup> כדמיון זה כלה שלמטה נצרך לתקן חופה לפרוס בתקוני יופי, לכבודה של כל"ה האחרת<sup>[מט]</sup> הבאה לשרות שם בשמחת הכלה שלמטה, ובשביל הכבוד של כל"ה עליונה ההיא נצרך לעשות חופה יפה בכל תקוני יופי, ולהזמין כל"ה העליונה בשמחה זו, כדמיון זה בכל ברית מילה שבישראל, נצרך לתקן כסא אחד יפה לבעל הקנאה שקנא למען ברית העולם שיבא שמה<sup>[נא]</sup> אף כך בכל חופה נצרך תקוני יופי לפרוס על החופה לכבוד של כלה סתם<sup>[נב]</sup> שהרי זו כדמיון זאת קיימת, זו עולה בשבע ברכות וזאת עולה בשבע ברכות, וכאשר תעלה בשבע הברכות אז נקראת כלה, ולכך אסור לשמש עמה עד שנכללת באותן שבע הברכות כדמיון כל"ה העליונה, ואותן שבע הברכות יורשת הכלה מן סוד עליון, המקום שכל הברכות נמשכות משם<sup>[נב]</sup> הלא שש ברכות הן שהכל"ה מתברכת מהן ואיך נאמר שהן שבע<sup>[נב]</sup> אלא שהשביעית היא המקיימת הכל.

### סודות של השבע ברכות

**רוב** הברכות הן על היין, מפני מה, אלא שהוא צד המשמח לכל, יין ההוא, שנשמר בענביו תמיד<sup>[נד]</sup> ולפיכך ברכה הראשונה מאותן השבע הוא סוד היין שעושה פירות בין למעלה בין למטה, גפן נוטלת הכל ומוציאה פירות לעולם והתעוררות של שמחה מבחינת השמאל

**זיו הזוהר**

וגם כח הגבורה נתעורר ממנה להשפיע למדת הגבורה, והיינו למען התעוררת כח שמחה וגבורה להזדווג תפארת עם מלכות, ושפע זו נקראת בשם יין, על דרך הכתוב ויין ישמח לבב אנוש, כי העצבות תתנגד להזדווג, ולכן ברכה הראשונה היא בורא פרי הגפן לבעבור אותה שפע היין הנשפע מן הבינה למדת הגבורה, יען כי התחלת ההתעוררת של שמחה הזיוג באה מבחי' השמאל שהיא מדת הגבורה, ואומר עוד שאותה שפע היין נשפע מן מדת הגבורה גם להגפן, היינו מדת המלכות למען תוציא פירות והספקה לעולם, וזו כוונת הברכה בורא פרי הגפן, ששפע יין נשפע מן בינה לגבורה ומן גבורה להגפן שהיא מדת המלכות שתוציא פירות והספקה לעולם מן השפע שתקבל בהזדווג עמה התפארת.

**מז.** שגם בהמשכן בקדשי הקדשים היו נמצאים מלאכים שרפים. **מח.** זה הקדוש ברוך הוא הארת עלמא דדכורא. **מט.** זו השכינה הקדושה הבאה לקחת חבל בהשמחה. **נ.** זה אליהו הנביא. **נא.** כלה סתם רמז גם על השכינה ששרשה מדת המלכות שנשפע לה ז' ברכות מן ז' הספירות שהן בינה חג"ת נה"י. **נב.** מעולם הבינה. **נב.** כי הלא השפע שיוצא מן הבינה היא שפע כוללת, והתחלקות השפע לענינים שונים היא בשש ספירות הבנין, והמלכות היא המקבלת הכל, אם כן הרי היא מתברכת רק מן שש ספירות, ולמה ז' ברכות, ומתרץ שבאמת הן רק שש, וברכה ז' היא נגד מה שהמלכות מקבלת כל הברכות ומתקיימות בה למען תחלק אותן בפרטיות. **נד.** זו הבינה שהיא מלאה תמיד בשפע כוללת כל מיני כחות,

היא, שכתוב שמאלו תחת לראשי, ואחר כך וימינו תחבקני, ועץ חיים ההוא עושה פירות ותגובה באותה הגפן בהתעוררת הזאת<sup>[נז]</sup> וזו היא ברכה הראשונה של כולן בורא פרי הגפן.

### ברכה שניה שהכ"ל ברא לכבודו, סוד הברית הקדוש

**ברכה שניה שהכ"ל ברא לכבודו**, סוד הברית הקדוש, חדות היחוד, שנוטל כל הברכות מסוד בחינת הימין לעשות תנובה בגפן ההיא<sup>[נז]</sup> שהרי לראשונה יורדת שפע ההיא מלמעלה דרך האיברים, ונמשכת לברית הקדוש להמשך משם בגפן ההיא, וזה מצד בחינת הימין, שהרי אין השפע נמצאת אלא בימין, השמאל מעורר והימין משפיע. אחר כך נצרך להכליל שמאל בימין וימין בשמאל, להיות הסוד של אד"ם<sup>[נז]</sup> ולפיכך ברכה **שלישית** היא יוצר האדם, ועל כן יעקב שהוא עמוד האמצעי בצורה של אדם היה. **הרביעית** היא נגד עמוד אחד של ירך ימנית<sup>[נז]</sup>.

**החמישית** שוש תשיש ותגל העקרה, עקרת הבית<sup>[נז]</sup> בחדוה בקבוץ ובאסיפת בניה מארבע רוחות העולם, וזה סוד של ירך האחר שמתחבר עם ירך השמאל<sup>[ס]</sup> ללכת ולקבוץ לכל הצדדים, וקיבוץ הבנים באהבה להכניסם בין הברכים באותן השתים שהנביאים שוכנים בהם זו השמחה של עקרת הבית היא, מה הטעם, לפי שהרי שתי הערבות אין עושים תנובה ופירות<sup>[סא]</sup> וקיבוץ הבנים אליהם הם הפירות והתנובה שלהם, ואין התעוררת קיבוץ הבנים אליה מלבד כח הנביאים.

**הששית**, שמח תשמח רעים האהובים, זה המקום שרצון וחדוה ואחוה נמצא, הוא העמוד של כל העולם שנקרא צדי"ק<sup>[סב]</sup> וצדי"ק וצד"ק רעים האהובים הם, שאין נפרדים זה מן זה, עד כאן שש ברכות שהכל"ה נתברכת מהן.

### זיו הזוהר

ה' חסדים של מדת החסד, וזהו בסוד הכתוב וביד"ך לגדל ולחזק לכ"ל, והבן, וכן מובא בזוהר בראשית על הפסוק השמים מספרים כבוד אל, כד עאלת לחופה אקרי כבוד ואקרי אל, ועיין בפרדס שער ערכי הכנויים פרק י"א בכנוי כבוד. **נז**. זה התפארת, ככתוב בתפארת אדם לשבת בית, בית המלכות, וזו ספירה הכוללת ימינא ושמאלא חסד וגבורא, וזהו מה שנקרא עלמא דכורא, ולכך ברכה שלישית היא נגד תפארת. **נח**. בנין עדי עד היינו נצח. **נט**. בית המלכות. **ס**. מדת הנצח מתחברת עם מדת ההוד, והן תרין סמכי קשוט. **סא**. כי התנובה והפירות מוכנות ונעשות בשתי בחינות השניות, שגם כן באותן השמות נקראות, וקיבוץ הבנים היינו שפע שאר הספירות בהן נמצאות, ויניקת הנביאים מהן באות, והמבין יבין להשמר מן הטעות, נמצא שברכה החמישית היא נגד הוד. **סב**. ברכה הששית היא נגד יסוד צדיק, צדי"ק וצד"ק היינו יסוד

**נה**. פירוש עץ החיים שהוא התפארת מזדווג עם המלכות שנקראת גפן להשפיע בה שפע שתעשה ממנה פירות ותנובה לחלק לעולם בפרטיות, וכל זה נעשה בכח ההתעוררת של מדת הגבורה על ידי שמקבלת שפע היין מן הבינה, מכל זה מובן הטעם שברכה הראשונה בורא פרי הגפן היא כנגד מדת גבורה. **נו**. ברכה שניה היא על כח השני שהוא שפע כח האהבה והתשוקה הנשפע מן מדת החסד בחינת ימין דרך צינורות שאר הספירות למדת היסוד שנקרא כ"ל, להעביר השפע להגפן שהיא המלכות לעשות פירות ותנובה עבור העולם, ולכך ברכה שניה היא נגד מדת חסד, וכך היא הכוונה שהכ"ל היינו היסוד, ברא הוא מלשון בריאות והתחזקות, היינו שמדת החסד שממנה נשפע כח האהבה והתשוקה, כח הזה יבריא ויגדל ויחזק להכ"ל למען יתקשר לכבד"ו, היינו מדת המלכות שנקראת על ידי זה בשם כבד"ו, להשפיע לה שפע

**ברכה השביעית** היא המחזקת הכל בקרבה, ומן השביעית נתברך הכל<sup>[ט]</sup> וזו הכלל של עשרה מאמרות, לפי שהיא כוללת שלמעלה ושלמטה<sup>[י]</sup> ולכך נכלל בברכה זו עשר מיני חדוה, שהם ששון ושמחה [חתן וכלה] גילה רנה דיצה חדוה אהבה ואחוה שלום וריעות, להיות הכל"ה שלימות הכל, זכאים הם ישראל שהם זכות להיות למטה בדמיון שלמעלה, עליהם כתוב (שמואל ב' ז') ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.



זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ט עמוד א'

### סוד הזיווג

**אמר** רבי שמעון בוא וראה מן הקליפה שנקראת נקב תהום רבה העליון נמצאת נקבה אחת, הרוח של כל רוחות, והרי ביארנו כי לילי"ת שמה, והיא נמצאה בתחלה אצל אדם טרם שנתתקנה הנקבה חוה להיות עם אדם כראוי, והיא היתה מזדווגת עמו, אחר כך נסר הקדוש ברוך הוא לאדם והתקין לו הנקבה שלו, כמו שכתוב ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם, מקושטת ככלה לחופה, כיון שראתה לילי"ת כך ברחו, והיא בכרכי הים נמצאת, ועד עתה היא מזדווגת להרע לבני העולם.

**רפואה** לזה, בשעה ההיא שמזדווג האדם באשתו יכוון לבו לקדושת רבונו, וכך יאמר עטיפא בקטפא אזדמנת, שארי שארי, לא תעול ולא תנפוק, לא דידיך ולא בעדבך, טוב טוב, ימא אתרגישא, גלגלוי לייך קראן, בחולקא קדישא אחידנא, בקדושא דמלכא אתעטפנא<sup>[טא]</sup> ויכסה לו לראשו ולאשתו עד שעה אחת<sup>[טב]</sup> וכן בכל פעם עד ג' ימים לקליטה<sup>[טג]</sup> שכל הרכבה שאינה קולטת לג' ימים שוב אינה קולטת, ובספר שהניח אשמד"י לשלמה המלך נאמר שלשים יום, עוד נאמר שלאחר גמר המעשה יזרק מעט מים צלולים סביב מטתו, ושמירה לכל אחר כך בכל זמן, שהאשה המינקת לתינוק לא תזדווג לבעלה אלא בשעה שהתינוק ישן, ואחר כך לא תניקהו עד שעה אחת של מהלך ערך ב' מילין, או מיל אחד<sup>[טד]</sup> אם אין ביכולת להמתין בשביל צער התינוק כשהוא בוכה, ובזה אין לפחד ממנה

זיו הזוהר

במעשה בהמה, שארי שארי, שכון שכון במקומך, לא תיעול ולא תנפוק, אל תיכנס לכאן ואל תוציא כל דבר מכאן, לא דידיך ולא בעדבך, אין ענין זה שייך לך ואין הוא בגורלך, טוב טוב, שובי שובי למקומך, ימא אתרגישא גלגלוי לייך קראן, הים רועש וגליו קוראים אותך, כי שם מקומך, אבל אנו, בחולקא קדישא אחידנא, אנו מחוברים בחלק הקדושה, בקדושא דמלכא אתעטפנא, אנו מעוטפים בקדושת המלך מלכו של עולם, היינו הקדושה שנקראת אור מקיף המבריה לחצונים. **טו.** משמע שאין לשמש בגלוי ראש. **טז.** פירוש עד ג' ימים אחר הטבילה שיכולה להתעבר באותו הזמן, שיטתו שאין האשה מתעברת אלא סמוך לטבילה. **טז.** שיעור מיל הוא ח"י מינוטין.

ומלכות. **טג.** ברכה השביעית היא נגד מלכות, שנאספות בה שפע כל הברכות והכחות מן שש הספירות, והיא מחלקת שפע הברכות בפרטיות בעולמות אשר תחתיה. **טד.** פירוש שמדת המלכות כוללת כל עשר ספירות הן שלמעלה היינו ג' הראשונות חב"ד, והן שלמטה היינו אשר מן חסד עד מלכות. **טה.** האמנם שאין לחקור במשמעות הלחשים מכל מקום טוב להבין מעט המשמעות, וכפי הנזכר בביאורי זוהר כך משמעותו, עטיפא בקטפא, זו לילי"ת המעוטפת הסדין דק רוחני, כי כמו שיש בקדושה סוד אור מקיף כן לעומת זה בצד הטומאה, אזדמנת, שהיא שואפת להזדמן במקום זיוג איש ואשתו ליהנות מזה או לחטוף איזה כח מזה כאשר ההזדווגות היא בלי צניעות אלא

לעולם, זכאים הם הצדיקים שהקדוש ברוך הוא מלמד להם סודות עמוקים שלמעלה ושלמטה, והכל על ידי כח התורה, שהרי התורה מי שמשתדל בה מתעטר בעטרות השם הקדוש, שהרי התורה שם הקדוש היא, ומי שמתיגע בה נרשם ונתעטר בשם הקדוש, ואז בין דרכים הנסותרים וסודות העמוקים שלמעלה ושלמטה, ואינו מפחד לעולם.



זוהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ד עמוד ב'

### **מי שמשלים לנפש העני, אפילו אם הגיעו ימיו להסתלק מן העולם, הקדוש ברוך הוא משלים לנפשו ונותן לו חיים יותר**

**ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש וגו'**, אמר רבי אלעזר לא תבא עליו השמש, הזוהר שלא תאסף בשבילו מן העולם טרם שיגיע זמנו להאסף, כמו שכתוב (קהלת י"ב) עד אשר לא תחשך השמש וגו', מכאן למדנו ענין אחר, שמי שמשלים לנפש העני, אפילו אם הגיעו ימיו להסתלק מן העולם, הקדוש ברוך הוא משלים לנפשו ונותן לו חיים יותר, ובוא וראה אין לך יום ויום שאין שולט בו יום עליון אחר, ואם הוא אין נותן לו נפש שלו באותו יום, הרי הוא כמי שפוגם ליום עליון ההוא, ולפיכך ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש.



זוהר חלק ב' פרשת משפטים - דף קכ"ב עמוד א'

### **כל מי שקורא לחברו בשם שאין בו ומבזה אותו נתפס במה שאין בו**

**כי יהיה ריב בין אנשים וגו' והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע**, למדנו כתוב נצור לשונך מרע וגו', מהו מרע, שבשביל לשון הרע חליים יורדים לעולם, אמר רבי יוסי כל מי שקורא לחברו בשם שאין בו ומבזה אותו נתפס במה שאין בו, שאמר רבי חייא בשם ר' חזקיה כל מי שקורא לחבירו רשע מורידים אותו לגיהנם, ויורדים עמו עד לחייו<sup>[סט]</sup> מלבד אותן המחוצפים נגד התורה שמותר לו לאדם לקרותם בשם רשע, היה איש שקלל את חברו, עבר שם רבי ייסא ושמע אמר לו כרשע עשית, הביאו לר' ייסא לפני רבי יהודה, אמר לו לא אמרתי לו שהוא רשע אלא כרשע, שנראה בדבריו כרשע, ולא אמרתי שהוא רשע, בא רבי יהודה ושאל הלכה זו מלפני רבי אלעזר, אמר לו ודאי שאינו נתחייב, מניין, שכתוב (איכה ב') היה ה' כאויב, שאם לא כן, לא היה נשאר מישראל שורש בעולם, כדמיון זה (שם א') היתה כאלמנה ולא אלמנה, כאלמנה שהלך בעלה לעבר הים והיא תצפה לו, אמר רבי

**זיו הזוהר**

**סט.** בגמרא איתא הלשון עד לחייו, ויען כי נוכל לטעות בזה דהיינו חייו ממש, כלומר שמותר לו להמיתו, לכך תיקן רבי חייא ואמר בלשון אחר, נחתין ליה לעלעוי, מלשון לחייו בערוגת הבשם, והיינו שמתירין לו לרדת לאומנותו ולהמעייט פרנסתו, והמבקרים שננו כאן לשונם בהבל.

חייא ומכאן נשמע, הלא משם נשמע שהוא עיקר הכל, שכתוב (יחזקאל א') ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם, כמראה אדם ולא מרה אדם, אמר רבי יצחק כתוב (שיר ב') כתפוח בעצי היער וגו', כתפוח ולא תפוח, בתפוח שנבדל משאר פירות בגונו, כי בהגונים תולה הדבר [ע] אמר רבי יהודה אילו לא באתי כאן אלא לשמוע דברים האלה די לי.



זוהר חלק א' פרשת נח - דף ס"א עמוד ב'

**ארבעים יכנו לא יוסיף**, אמר רבי יהודה ארבעים יכנו, למה ארבעים, כנגד ארבעה צדדי העולם, לכל אחד עשרה, לפי שהאדם מן די צדדי העולם נברא.



זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"ו עמוד א'

**איש ההוא שלא רצה לישא אשה ולעסוק בפריה ורביה, ונזקן מלהוליד בנים, אין לו תקנה לעולם, מעות לא יוכל לתקן**

**כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו וגו' יבמה יבא עליה וגו'**, אמר רבי שמעון בוא וראה הקדוש ברוך הוא עשה לו לאדם כדמיון שלמעלה, הכל הוא בחכמה, שאין לך אבר ואבר באדם שאינו קיים בחכמה העליונה, שהרי כיון שנתתקן כל הגוף באיבריו כראוי נשתתף הקדוש ברוך הוא עמו והכניס בו נשמה קדושה, בשביל ללמדו לאדם ללכת בדרכי התורה ולשמור מצותיו, כדי שיתתקן האדם כראוי, ולפיכך כל זמן שיש באדם נשמה הקדושה צריך לו להפרות ולהרבות צורת מלך העליון בעולם, וסוד הדבר שהרי נהר ההוא שנמשך ויוצא אין נפסקים מימיו לעולם, ולכך נצרך לו לאדם שלא יפסיק להנהר והמקור שלו בעולם הזה, מפני שהאדם הוקם למטה כתבנית שלמעלה, מי שמקורו יבש מלעשות פירות, כגון זה שאינו רוצה לישא אשה, או שנשא אשה ועסק בזה ולא יכל, שני אלה שני הפכים הם זה מזה, איש ההוא שלא רצה לישא אשה ולעסוק בפריה ורביה, ונזקן מלהוליד בנים, אין לו תקנה לעולם, (קהלת א') מעות לא יוכל לתקן, וזה שהתיגע ונשא אשה ולא יכל להוליד, הוא יתתקן על ידי גואלו הקרוב אליו שהוא אחיו, וכל זמן שאיש לא הצליח בעולם הזה להקים תולדות, הקדוש ברוך הוא עוקר אותו ונוטעו כמה פעמים כמקדם, שהרי זה שמת בלא בנים כשיוצא מעולם הזה אינו נכנס בהפרכת [עא] ואינו נוטל חלק בעולם ההוא, ונשמתו אינה נכללת בהמקום שכל הנשמות נכללות שנחצבה צורתו משם, זה שכתוב ונכרתה הנפש ההיא מלפני, וכיון שכן הוא ברא לו הקדוש ברוך הוא גואל שיגאל אותו מידי המחבלים, וזה אחיו הקרוב אליו, שנאמר כי ישבו אחים יחדו וגו', לפי שנשמתו אינה נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, אלא היא עומדת מבחוץ, לפי שלא זכה להאיר בעולם הזה בגוף ההוא, מי שלא זכה במקום הזה ילך למקום אחר ויזכה בו, עץ השורף ואורו אינו

זיו הזוהר

ע. מעלת התפוח הוא בעל ג' גונים, אודם לבן ירוק, של חסד וגבורה. עא. כן נקרא רמיע הדק שדרך המורים על הנהגת העולם במדת הרחמים הכולל בו נכנסות הנשמות פנימה בקודש.











### כל דרכי הקדוש ברוך הוא כולם לטוב ולתיקון העולם

**טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם,** אלו הם העוסקים בעולם הזה להוליד בנים, שבעבור אותן הבנים שהניחו יש להם שכר טוב בעולם ההוא, ובזכותם נוחלים אבותיהם חלק לעולם הבא<sup>[ע]</sup> בוא וראה כמה חס הקדוש ברוך הוא על מעשיו, לפי שהוא רוצה שיתתקן כל איש ולא יהיה נאבד מעולם ההוא, הקדוש ברוך הוא נטע עצים בעולם הזה, אם הצליחו הרי טוב, לא הצליחו עוקרם ונוטע אותם אפילו כמה פעמים, ולפיכך כל דרכי הקדוש ברוך הוא כולם לטוב ולתיקון העולם.



זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"ז עמוד א'

### התיקון להצדיק שלא זכה לבנים בעולם הזה

**שאל** רבי חייא זה שהוא צדיק בשלימות, ועמל בתורה יומם ולילה, וכל מעשיו לשמו של הקדוש ברוך הוא היו, ולא זכה לבנים בעולם הזה, כגון שהתיגע בזה ולא זכה, או שהיו לו ומתו, מה הם לעולם הבא, אמר לו רבי יוסי מעשיו הטובים והתורה שלמד מגינים עליו בעולם ההוא, אמר רבי יצחק עליהם כתוב (ישעי' נ"ו) כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בברית, מה כתוב אחריו, ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות, שם עולם אתן לו אשר לא יכרת, לפי שאלו יש להם חלק לעולם הבא, אמר לו ר' יוסי יפה אמרת וכך הוא, אבל בוא וראה צדיק תמים שהיו כל אותן המעלות בו ונשתלם כראוי, ומת בלא בנים, והרי הוא נוחל מקומו בעולם ההוא, צריכה אשתו להתיבם או לא, אם תאמר שצריכה להתיבם, הרי לבטלה הוא, כיון שהמת נוחל מקומו בעולם ההוא, אבל ודאי שצריכה להתיבם, לפי שאין אנו יודעים אם היה תמים במעשיו או לא, וגם אם תתיבם אשת הצדיק אין זה לבטלה, לפי שמקום יש לו להקדוש ברוך הוא עבור איש כזה שהיה בעולם ומת בלא בנים, ולא היה לו גואל בעולם הזה, וכיון שמת צדיק תמים שנוחל מקומו בעולם ההוא ואף על פי כן אשתו מתיבמת, בכך יבוא איש ההוא שלא היה לו גואל ויתתקן ביבום הזה, ובין כך ובין כך הקדוש ברוך הוא מכין לו מקום, שיעמוד שם עד שימות צדיק תמים, ועל ידי יבום אשתו יתתקן הוא בעולם.



זוהר זיו הזוהר

**עב.** אם הניח בן טוב ולא רשע.

זוהר חלק ד' פרשת קרח - דף קע"ז עמוד א'

### סוד בדינים הנסתרים של הקדוש ברוך הוא

**רבי יוסי** אמר כתוב (איוב ל"ד) כי פועל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו, מקרא זה סוד הוא בדינים הנסתרים של הקדוש ברוך הוא, כי פועל אדם ישלם לו, להיות נידון בדינו על אותן המעשים שעשה האיש בעולם הזה, ובארח איש ימצאנו, שמעלים אותו לידון כפי מעשיו, להיות נאבד מן העולם [על שלא הניח זרע]. מה כתוב אחריו, מיפקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה, מיפקד עליו ארצה, זה הוא אחיו הגואל אותו, ומי שם תבל כלה, שבונה בית אחיו בונה בגין העולם ותיקונו וישובו, מה כתוב אחריו, אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף, אם ישים אליו לבו, זה האיש שהמצוה עליו לבנות בנין הזה, צריך לכוון לבו ורצונו עבור תיקון מת ההוא, מכאן נלמד שאם זה האיש יבוא על אותה האשה בשביל יופיה ותאותו אליה, הרי בנין העולם אל יבנה, מפני שרצונו ולבו לא נתכוון עבור תיקון המת, ולפיכך כתוב אם ישים אליו לבו, שיכוון ברצון הלב אליו, אז רוחו ונשמתו אליו יאסף, שיהיה נמשך אליו להבנות בעולם הזה, מה כתוב אחריו, ינוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישיב, ינוע כל בשר יחד, שהגוף ההוא וכל הבשר ההוא ירקב בעפר, ועתה אדם על עפר ישוב, היינו התחדשות הבנין במקדם, וישוב על העפר בנין של גוף האחר כמו שהיה בתחלה, ועל כן רוחו ונשמתו בידי הקדוש ברוך הוא, שהוא חס על האנשים שלא יאבדו מעולם הזה ומעולם ההוא.



זוהר חלק ד' פרשת חקת - דף ק"פ עמוד א'

### מי שמבטל דבר מן התורה כאילו החריב עולם שלם

**ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וגו'**, פתח רבי אלעזר ואמר (רות ד') וזאת לפני ישראל על הגאולה ועל התמורה וגו' שלף איש נעלו ונתן לרעהו, מקרא זה יש לעיין בו, אם אותן הקדמונים עשו הסכמה זו על פי דין התורה, ובאו האחרונים ובטלוהו, מפני מה בטלוהו, והרי מי שמבטל דבר מן התורה כאילו החריב עולם שלם, ואם אין הוא בדין התורה אלא הסכמה בלבד מפני מה נעל כאן, אלא ודאי בדין תורה כך היה, ובסוד עליון נעשה הדבר, ולפי שהקדמונים היו חסידים וזכאים היה ענין זה בהתגלות בניהם, ומשרבו רשעים בעולם בטלו דבר זה להיות הקנין באופן אחר<sup>[עג]</sup> כדי להסתיר הענינים שהם בסוד עליון<sup>[עד]</sup>.

### סוד מצות יבום

**בוא וראה כתוב ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך וגו'**, וכי מה ענין של נעל כאן, אלא כך דרשו שפקד עליו על האשה להפרש ממנה, ולהזדווג במקום אחר של אור הקדוש העליון, והיא השכינה, ונעל ההוא העבירו מעולם הזה והעמידו בעולם האחר<sup>[עה]</sup>.

**זיו הזוהר** עכשיו נעשה הקנין על ידי כנף בגד, כי כנ"ף על מדת המלכות והשכינה עלמא דנוקבא. ונע"ל מספר אחד למו. **עד**. כי נעל מורה ומרמז **עה**. פירוש שפעולת חלוצת הנעל באשה הי' למען

ולכך כל מה שנותן המת לאיש בחלום הוא טוב<sup>[עז]</sup> נוטל כליו מן הבית כגון המנעלים הוא רע, מה הטעם, לפי שהעביר רגליו שהן קיום האיש מעולם הזה, ואסף אותם לעולם אחר, מקום שהמיתה שורה בו, וכתוב (שיר ז') מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וסוד הדבר בין החברים הוא<sup>[עז]</sup> וזה כאשר המת נוטלם, אבל בזמן שהחי שולף נעלו ונותנו לאיש אחר בשביל לעשות קנין, זה עושה בגזרה שלמעלה<sup>[עח]</sup> נעל של חליצה כדמיון נעל האחר [שלמעלה] והכל סוד אחד<sup>[עט]</sup> בוא וראה מת שהוא שנסתלק מן העולם בלא בנים, בת נדיב היא אינה מאספת לאיש הזה אצלה, והוא הולך להטרד בעולם שלא ימצא מקום, והקדוש ברוך הוא חס עליו ופקד על אחיו שיגאל אותו, שישוב ויתתקן בעפר אחר<sup>[פ]</sup> כמו שכתוב (איוב ל"ד) ואדם על עפר ישוב, וזה נתבאר, ואם זה הגואל אינו רוצה להקים לאחיו בעולם הזה, צריך לקשור נעל אחד ברגלו, ואשה הזאת תתיר אותו ותקבל לאותו הנעל אצלו, מפני מה נעל, אלא לפי שהנעל הזה בשביל המת הוא<sup>[פא]</sup> וניתן ברגל אחיו החי [שיגאלנו], ואשה זו לוקחת אותו הנעל אצלה, להראות שהרי מת הזה יחזור בין שאר החיים על ידי פעולה זו<sup>[פב]</sup> והרי זה בהפוך מהנעל ההוא שנוטל המת מן החי, שעכשיו זה הנעל נוטל החי מן המת<sup>[פג]</sup> [להחזיר המת בין החיים], ובלי הפעולה של חליצת זה הנעל מת הזה אינו הולך בין שאר החיים<sup>[פד]</sup> והאשה נוטלתו אצלה להראות שהאשה ההיא עטרת בעלה תקחה ותקבל אותו אצלה<sup>[פה]</sup> וצריכה להשליך זה הנעל בהכאה על הארץ, להראות שישתכך בקבר גופו של זה המת, והקדוש ברוך הוא בזמן הזה או לאחר זה הזמן ירחם עליו ויקבל אותו לעולם אחר, ועוד תרמו הבאת זה הנעל בידי האשה על הארץ, להראות שהרי יבנה מת הזה בעפר אחר של עולם הזה, ועתה ישוב גופו לעפרו שבא משם בתחלה<sup>[פז]</sup> ואז אשה הזאת מותרת לעשות זרע אחר, וזה נתבאר.



## זיו הזוהר

על ידי שתתיבם אשתו הוא מוקדם להתגלגל בנקל בזה הולך אשר תלד. **פב.** שפעולת חליצת הנעל מורה שניטלה מכאן תקותו ותקנתו של המת כגאולת אחיו, ועתה הוא מוכרח לבקש מקום אחר שיוכל להתגלגל בין שאר החיים כפי שיגזרו וירחמו עליו מן השמים, וזה לא ניחא להמת כי אין זה דבר קל וגם יוכל להמשך זמן רב. **פג.** פירוש כיון שהמת קשור ברגל אחיו החי בקשר אחוה מה שחולצת הנעל מרגל היבם נחשב כאילו חולצתו מן המת. **פד.** כי עד החליצה הוא מקושר עם אחיו ומצפה להתתקן על ידי גאולתו בנקל ובזמן קרוב. **פה.** פירוש שהשכינה שהיא נעל דלעילא תרחם עליו לתת לו מקום לעמוד שם עד שישג מקום בין שאר החיים לבוא בגלגול, וזה יתכן לפי רמז הראשון שנזכר לעיל שהנעל מורה על השכינה. **פז.** זה יתכן לפי רמז הבי' שנזכר לעיל שהנעל מורה גם על המת.

העבירו מעולם הזה, היינו שלא יתדבק עוד באשה שבעולם הזה, והעמידו בעולם אחר היינו לעילא בעלמא דדכורא, לגרום שם השפעת שפע להנעל דלעילא, היינו למדת המלכות והשכינה הקדושה. **עו.** בגמרא איתא חוץ מן העפר. **עז.** בת נדיב היינו השכינה הקדושה. **עח.** פירוש שבפעולה זו מראה המקנה והקונה שכך היא גזרה שלמעלה נגזרה מן השכינה שנקראת נעל שזה העולם מתנהג על ידה, וזהו כעין שבועה בשם. **עט.** פירוש שזה הנעל רומז גם כן על הנעל דלעילא השכינה בת נדיב, וכמו שיתבאר הלאה שהמת מתקשר באחיו החי ומבקש להתתקן על ידו להקים שמו בישראל, ועל ידי זה יזכה לחסות תחת כנפי השכינה נעל דלעילא. **פ.** היינו בגוף אחר בגלגול. **פא.** פירוש שזה נעל החליצה מלבד מה שהוא מורה ומרמז על הנעל דלעילא כנזכר לעיל עוד הוא מורה גם על המת שהוא מצפה להתתקן על ידי גאולת אחיו, כי

זוהר חלק ד' פרשת שלח - דף קע"ה עמוד א'

### אתם תמחו זכרונו של עמלק למטה, ואני אמחה זכרונו למעלה

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו', אמר ר' יצחק מה הטעם של זכירה זו, אלא לכן שפרץ גדר ונשכו הכלב, כל זמן שאביו רוצה להוכיח לבנו, היה אומר זכור תזכר כאשר נשך אותך הכלב, (בשלח טו.) ואמר רבי יצחק כתוב תמחה את זכר עמלק, וכתוב (שמות יז) כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים, אלא אמר הקדוש ברוך הוא אתם תמחו זכרונו למטה, ואני אמחה זכרונו למעלה.



זוהר חלק ג' פרשת אמור - דף פ"ט עמוד א'

### עתיד הקדוש ברוך הוא ללבוש בגדי נקמה על אדום, שהחריבו ביתו ושרפו ההיכל והגלו לכנסת ישראל בית האומות

אמר רבי אבא כתוב (ישעי' ס"ג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו', מי זה בא מאדום, עתיד הקדוש ברוך הוא ללבוש בגדי נקמה על אדום, שהחריבו ביתו ושרפו ההיכל והגלו לכנסת ישראל בית האומות, ויעשה בהם נקמת עולם, עד שיהיו נמצאים כל ההרים מן הרי העולם מלאים הרוגי עמים, ויקרא לכל עוף השמים עליהם, וכל חיות השדה יזונו מהם י"ב חודש, ועופות השמים שבע שנים, עד שלא תסבל הארץ באשם, זה שכתוב (שם ל"ד) כי זבח לה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום, עד שאותן הבגדים יומאסו, זה שכתוב (שם ס"ג) וכל מלבושי אגאלתי, חמוץ בגדים מבצרה, לפי שממנה יצאו המוני העולם לצבוא על ירושלים, והם התחילו לשרוף ההיכל, ובני אדום הרסו החומות וערו אבני היסוד, זה שכתוב (תהלים קל"ז) זכור ה' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו עד היסוד בה, זה הדור בלבושו, באותן בגדי נקמה שעתיד ללבוש, צועה ברוב כחו, מהו צועה, מתברר, כמו שכתוב (תהלים מ"ה) עמים תחתיך יפלו וגו', אמרו ישראל לישעיה, מי הוא זה שיעשה כל כך, פתח ואמר (ישעי' ס"ג) אני מדבר בצדקה רב להושיע, זה שהוא רב להושיע, זה שכתוב בו (תהלים נ"ג) אוהב צדקה ומשפט, הוא צדקה ממש והוא רב להושיע, וכל כך למה, לפי שגרסו לכנסת ישראל להיות שכבת לעפר בגלות ולנפול לארץ, כמו שכתוב (עמוד ה') נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, ובעבור זה ילבש הקדוש ברוך הוא בגדי נקמה עליהם לטמא אותם בהרג רב, ככתוב וכל מלבושי אגאלתי.. לפי שהיא שוכבת לעפר והקדוש ברוך הוא יבקש להקימה, זה שכתוב (ישעי' ס') קומי אורי כי בא אורך וכבדו ה' עליך זרת, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.



רועה הנאמן זוהר חלק ג' - דף ער"ה עמוד ב'

### מרגלים שהוציאו שם רע על ארץ ישראל מתו, ומי שמוציא שם רע על השכינה כל שכן שלוקים בנשמותיהם

וענשו אותו מאה כסף וגו' ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, מצוה זו לדון בדין מוציא שם רע, זה שכתוב וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם

רע על בתולת ישראל, זהו לאחר הנשואין שאומר לא מצאתי לכתך בתולים, ואין כל שם רע שוה, כי המרגלים שהוציאו שם רע על הארץ נענשו בשבילה ומתו ולא זכו לה, והאשה קרקע היא בארץ, כמו שדרשו אסתר קרקע עולם היתה, ואיך נוכל לומר שם רע עליה שנטמאה באחשורוש, הלא זכתה שיתלבש בה רוח הקודש, כמו שכתוב (אסתר ה') ותלבש אסתר מלכות, והרי אמר הקדוש ברוך הוא (ישעי' מ"ב) אני ה' הוא שמי וכבוד לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים, ורוח הקודש היינו השכינה שנקראת ש"ם ונתלבש בו אסתר.. שעל השכינה נאמר ומלכותו בכל משלה, ולאחר שנתלבש בו אסתר שלטה על אחשורוש ואומתו, ונאמר בהם (אסתר ט') והרוג בשונאיהם<sup>[פז]</sup> ואפשר תאמר שנתיחד עמה שהיו בחדר אחד, חס ושלום, אלא כדמיון שהיה ביוסף שנאמר בו ותנח בגדו אצלו, ולא לבושו אלא בגדו, מלשון (ישעי' כ"ד) בוגדים בגדו, וכאן יש סוד גדול<sup>[פח]</sup> ובשביל זה אסתר מלשון של סתר, ככתוב אתה סתר לי, השכינה הסתירה לה מאחשורוש, וניתנה לו שירה במקומה, והיא חזרה לשבת בחיקו של מרדכי, ומרדכי שהיה יודע שם המפורש ושבעים לשון עשה כל זה בחכמה, ולפיכך דרשו חכמי המשנה שיש לו לאיש קודם שמתיד עם אשתו לדבר עמה, לפי שאפשר שידה נחלפה באשתו, וכל זה באשה שהיא מעץ של עץ הדעת טוב ורע, אבל אם היא מהשכינה אין לה שנוי, זה שכתוב (מלאכי ג') אני ה' לא שנית, אני, זו השכינה ואין לה פחד מכל צדדים אחרים, זה שכתוב (ישעי' מ') כל הגוים כאין נגדו, ובמקום שהשכינה שם הרבה סגולות שם, ולפי שאסתר נתלבשה בה השכינה, ראויה היתה לעשות עמה כמה סגולות, כדמיון שרה שהקדוש ברוך הוא שמר אותה מפרעה, לבעבור השכינה שהיתה עמה, ואפילו בגדיה ותכשיטיה בכולם עשה הקדוש ברוך הוא סגולות לבעבור השכינה, ובשביל זה כשבא פרעה לנגוע בסנדלה הכה אותו, וכמו כן בכל תכשיטין שלה, שמכל תכשיט ותכשיט שרצה לנגוע כן הכה אותו, עד שנפרש ממנה טמא ההוא והחזירה לבעלה, ואם בתכשיטין שלה כך כל שכן מי שנוגע בהגוף ואפילו באצבע שלה לבעבור יחוד, על זה כתוב (במדבר א') והזר הקרב יומת, שהקדוש ברוך הוא אין נותן לו רשות לגשת אליה, זה שכתוב אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, ולפיכך לא כל שם רע שוה, מרגלים שהוציאו שם רע על ארץ ישראל מתו, ומי שמוציא שם רע על השכינה<sup>[פט]</sup> כל שכן שלוקים בנשמותיהם, כי אלו שהוציאו שם רע על הארץ לקו בגופם, ומיתת גופם מתו<sup>[צ]</sup> אבל מי שמוציא שם רע על השכינה הנשמה שלהם תענש, וזה למי שיודע סוד זה ועיניו פתוחות, אבל מי שעיניו סתומות אין לו עונש כל כך, ומה שחכמי המשנה העמידו הלכה שאשה אנוסה מותרת לבעלה<sup>[צא]</sup> ודאי איסור והיתר של המשנה אינה מדברת אלא בעיני איש

### זיו הזוהר

ידי שם שידה במקומה בתמונתה להרגיע להאחשורוש. **פט.** כונתו שהוצאת שם רע על אסתר נוגע להשכינה כיון שנתלבשה אסתר בקדושת המלכות שלמעלה. **צ.** זה דלא כשיטת התלמוד בסנהדרין. **צא.** ואמרו היתר זה גם על אסתר, ומבאר הזוהר דלא שייך לומר כך על אסתר, אשה שהיא מעץ החיים, אפשר המכוון שבכחה

**פז.** מכל זה מוכח שאין לומר כמו שנזכר בתלמוד ומדרש שאסתר נטמאה באחשורוש ושנחשבה אנוסה וקרקע עולם, אלא שהזוהר שיטה אחרת לו על פי סוד. **פח.** שיוסף וכן אסתר לא היו ביכולתם להנצל מטומאה בלי עצה זו, שהכניס יוסף על ידי שם שר במקומו כתמונתו להרגיע לה, ואחר כך נזרע לה הדבר, וכן היה באסתר שהכניס מרדכי על

ואשתו שהיא מעץ הדעת טוב ורע, אבל אשה שהיא מעץ החיים אין דינה כמו אלו שהן מעץ של עץ הדעת טוב ורע, שאלו אשר הן מעץ החיים צדיק וטוב לו, ועליו נאמר (משלי י"ב) לא יאונה לצדיק כל און, ולא לבת זוגו הצדקת, כמו שנלמד משרה שהיתה בבית פרעה, ולא היה לו רשות להתקרב אליה, ומי שהוא צדיק ורע לו, היינו זה שהוא מעץ הדעת טוב ורע, שלפי שרע עמו אין צדיק אשר לא יחטא בהוא רע לאחר שהרע עמו, רשע וטוב לו, זה הוא שנתגבר בו יצר הרע על יצר הטוב, עליו נדרש וטוב לו, שהטוב הוא תחת רשותו, ולפי שהרע שולט בו על הטוב רשע הוא, כי זה שגובר הוא נוטל את השם, רשע ורע לו, אל אחר סמא"ל, ורע לו, סם המות שלו עבודת כוכבים ומזלות (תהלים נ"ד) תמות רשע רעה, ולפיכך אנוסה אין היא אלא אם יש בה תערובת מנשמה ההיא של טוב ורע.



### זיו הזוהר

לקבל הארה קדושה ממדת התפארת, אבל צריך איש הדבוק בעץ החיים דהיינו צדיק וטוב לו כמו עיון, או אפשר כונתו על אשה שהיא בת זוגו של שמבאר לקמן.



זוהר חלק ג' - דף רע"ו עמוד ב'

**בת היתה לו לאברהם ובכל שמה, ובה קיים כל התורה ואפילו ערובי תבשילין**

**עמד** אליהו ואמר, סיני סיני, ברשות הקדוש ברוך הוא ושכינתו אני רוצה לדבר דבר אליך לכבודך, אמר לו דבר, פתח ואמר, רועה הנאמן זאת הכלה שלך נתן אותה הקדוש ברוך הוא לאברהם לגדלה בשבילך<sup>[צב]</sup> ולפי שהוא שמר אותה נקראת בתו, זה שכתוב וד' ברך את אברהם בכל, ודרשו בת היתה לו לאברהם ובכל שמה, ובה קיים כל התורה ואפילו ערובי תבשילין, כמו שכתוב (בראשית כ"ו) וישמר משמרתי וגו', והוא היה אליה אומן, כמו (אסתר ב') ויהי אומן את הדסה<sup>[צג]</sup> והקדוש ברוך הוא ברך אותו בעבורה, כמו שכתוב וה' ברך את אברהם בכל, לבעבור שגדלה מכל מדות טובות וגמל לה חסד, והעלה אותה בגדולה במדת החסד של אברהם, והיה ביתו פתוח לרוחה בעבורה לגמול חסד עם כל באי עולם<sup>[צד]</sup>, ולפי שהוא גמל חסד עמה כאשר בניו של אברהם היו ממושכנים במצרים בשביל הרבה חטאים, אמר הקדוש ברוך הוא אליך רועה הנאמן, לך ותגמול טובה למי שגמל חסד עמך. ואתה גמלת חסד עם בניו כמו שהוא גמל עמך. ואחר כך נאמר בך כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, ובעבור זה נאמר בך ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו, שאף בגלות לא תוכל להפרד לך ממנה כל הימים, ואיך הוא השם רע שהוצאת עליה, אלא לאחר שניתנה השכינה לישראל כל מי שמוציא שם רע על ישראל כאילו הוציא עליה, והשם רע היה שאמרת להקדוש ברוך הוא (שמות ל"ב) למה ה' יחרה אפך בעמך, והקדוש ברוך הוא אמר כיון שאתה הוצאת שם רע על ישראל שעשו את העגל, לך רד כי שחת עמך, הערב רב ודאי שאתה גיירת אותם הם עשו את העגל, ובעבור זה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, לו תהיה לאשה, לא יוכל לשלחה כל ימין<sup>[צה]</sup>.



**זיו הזוהר**

**צב.** שעל ידי קיומו כל התורה גרם להאיר כח הארת התרי"ג אורות. **צג.** רמז על השכינה שנקראת הדס"ה. ה על שם ה"א אחרונה של שם הוי"ה, ד על שם דל"ת של אחד, ושנקראת דלה כיון שאין לה הארת עצמה, סה כמספר השם אדני". **צד** (מהמו"ל) סיפורי זוהר הקדוש. **צה.** פירוש שנתחייב להיות תמיד דבוק עם ישראל, כמו שאמרו אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא.



זוהר חלק ג' - דף רע"ז עמוד א'

**מצוה שישמח החתן עם אשתו שנה אחת, שנאמר נקי יהיה לביתו שנה אחת, ואותן י"ב חודש הן משלה**

**כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא וגו', ושמח את אשתו אשר לקח, מצוה זו שישמח החתן עם אשתו שנה אחת, שנאמר נקי יהיה לביתו שנה אחת, ואותן י"ב חודש הן משלה, שהרי שנה היינו כלה<sup>[צ1]</sup> ואין כלה אלא עם י"ב חודש, שכתוב (מלכים א') עומד על שנים עשר בקר, והואיל שאין תקון הכלה אלא בשנים עשר, צריך החתן לצמח אותה ואת ביתה, אותה ואת תקוניה כדמיון שלמעלה, ולכך כתוב ביעקב ויקח מאבני המקום, אבני המקום י"ב היו, ומי שמשמח לכלה משמח גם לנערותיה, ונערותיה י"ב הן, והכל הוא סוד של שנה, לפיכך צריך החתן לשמוח עם אשתו שנה אחת, והרי ביארנו ששמחה הזו אינה שלו אלא שלה, שנאמר ושמח את אשתו, וישמח את אשתו לא כתוב אלא ושמח, ישמחנה להכלה, כדמיון זה אין שמחה להכלה אלא עם גוף והתקונים שלה, ומי משמח, צדי"ק, ולכך נקי יהיה לביתו, נקי שלא יעמול בעניני העולם, למען יהיה בו רצון לשמחנה, נקי מהכל, נקי מן מסים וארנונה וגולגולת, נקי שלא יצא בצבא להתגר מלחמה, למען תהי נמצא שמחה למעלה ולמטה, ולעורר שמחה למעלה, זכאים עם הקודש שרבונו משמח בהם, זכאים הם בעולם הזה וזכאים הם בעולם הבא.**



זוהר חלק ג' - דף ר"פ עמוד ב'

**מצוה זו להכות לרשע שהוא סמא"ל, שעתיד הקדוש ברוך הוא להכותו חמשים מכות, מפני שעשה עצמו אלוה**

**ארבעים יכנו לא יוסיף וגו', מצוה זו להכות לרשע שהוא סמא"ל, שעתיד הקדוש ברוך הוא להכותו חמשים מכות, מפני שעשה עצמו אלוה, יבוא היחוד שמיחדים בו ישראל בכל יום בכ"ה כ"ה אותיות<sup>[צ1]</sup> ויכה עמהם למי שעשה עצמו אלוה, ואין הוא אלא עבד נתעב, ואלו שחטאו באות ה'<sup>[צ2]</sup> עתיד הקדוש ברוך הוא להכותם ביו"ד ה"א וא"ו, שהן ארבעים חסר אחת, ובשם הזה הכה הקדוש ברוך הוא עשרה מלקיות לאדם, ועשרה לחוה, ועשרה לנחש, ותשעה לארץ, לפי שכולם חטאו באות ה'<sup>[צ3]</sup> זה שכתוב כי עשית זא"ת.**



**זיו הזוהר**

**צו.** שנה היינו מלכות, שעל ידי י"ב חדשים של היקף הלבנה ניכר חשבון השנה, אבל בעלמא דכורא הארת השמש לא ניכר חשבון של שנה. **צז.** שאומרים פעמים בכל יום שמע ישראל. **צח.** הן אלה שאמונתם לבלתי לחשוב האות ה, היינו הני, והן אלה שאמונתם לחשוב האות ה לאליה בלבדה, היינו המ'. **צט.** חטאתם היה שחשבו האות ה לאלוה בלבדה.

זוהר וישב דף פו

## סוד מצות יבום שהוא עושה חסד ואמת עם אחיו המת, שלא יהיה נכרת מעולם ההוא

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אין לו וגו', יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה, מצוה זו ליבם אשת האת, סוד זה הרי נתבאר שהוא עושה חסד ואמת עם אחיו המת, שלא יהיה נכרת מעולם ההוא, לפי שזה האיש שמת בלי בנים אין יכול לעבור חומת הברזל ליכנס לתוך היכל המלך, לפי שחומת ברזל קיימת בין עולם הזה לעולם האחר, ולאחורי חומה ההיא קיימים אלף ששים רבוא מלאכי חבלה, וכולם נקראים שרי עונשין שרי יללות, חרבות שנונים שלאש לוחט בידיהם, ובתוך החומה ההיא יש ששים אלף היכלות חשוכים, וכל היכל והיכל יש בו חלונות פתוחים לגיהנם, וכל אותן שלא זכו לבנים בעולם הזה, כאשר יוצאים ממנו הולכים ליכנס לעולם אחר ההוא ופוגעים באותה החומה, אז יוצאים כל אותן שרי עונשין ומגרשים אותם ומביאים אותם לתוך אותן היכלות, ויושבים שם עד שנגאלים, ובכל יום ויום טועמים טעם גיהנם, אף זה שהוא זכאי, מלבד אם יש לו זכות גדול ויש לו זכות אבות, וכל זה באלה שהתיגעו להעמיד תולדות ולא יכלו, לפי שכל אותן שלא נפשטה מהם הצורה של מעלה להניח בעולם הזה<sup>[ק]</sup> אין יכולים להכנס תוך עולם ההוא, אבל אלה שלא רצו להתיגע בעולם הזה להוליד בנים, כאשר יוצאים מעולם הזה קרבים אל החומה ההיא, יוצאים אותן שרי העונשין ומעצרים אותן באש לוחט, ותוך אותן היכלות יש היכל אחד, והיכל ההוא נקרא היכל פועלי און, נוטלים אותו ומכניסים אותו בהיכל ההוא, ושם נעשה בכל יום, וזה קשה מעונש הגיהנם, אם יש לו גואל הרי טוב, ואם לא אין יוצא משם לעולם, ועל כן כתוב (תהלים קכ"ז) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגו'.

**כאשר** יש להם גואל לאותן שלא זכו לבנים, נצרך הוא לאשה הזאת ממש שהמת הניחה שם, הוא המקום שנפשו ורצונו היה משים בו תמיד, ונדבק בו ברצון ותשוקה, וכאשר ישתמש במקום הזה אחיו של המת, אותו כח הדבקות של תשוקת הנפש שהניח המת במקום הזה נתעורר בהתעוררת אשתו שתתעורר לכח ההוא, ובהתעוררת אחיו החי שישים רצונו ומחשבתו באחיו המת כשהוא באותו המקום, אז אלו ההתעוררות יפעלו לעורר אותו המת שבאותן היכלות ויוצא משם, וממונה אחד מאותן שרי העונשין בא עמו, וחוזר זה האיש לאותו המקום וישוב לימי עלומיו, ממונה ההוא קורא עליו וי שיצא שכרו בהפסדו, מי שהיה זקן הוחזר להיות ילד לצחק בו, ועל כל זה הקדוש ברוך הוא רצונו לעשות עמו טובה לתקנו בעולם הזה, וזה הוא אם רבונו רוצה בו.

### סוד למה בחורים נעקרים מן העולם בימי נעוריהם

**נער** מן י"ג שנה והלאה שלא השלים לעשרים ולא נשא אשה ומת, או שהוא עלם כזה שלא היה בכח לישא אשה ומת, או שהוא עלם כזה שלא היה בכח לישא אשה ומת, עוקרו הקדוש ברוך הוא ונוטע אותו אחר כך בצד של אביו בקושי<sup>[קא]</sup> וזה אינו הולך לחומה ההיא,

זוהר תורה \* דף היומי \* זיו הזוהר \* ק. כי צורת התולדות נאצלת מן צורות אבותם. קא. שיוולד פעם שנית על ידי אביו או על ידי

בין גן עדן וגיהנם יש סלע אחד, והוא נקרא סלע המחלוקת, מפני מה נקרא כך, לפי שכל בני העולם עושים מחלוקת על רבונם בשביל אותו הנער<sup>[קב]</sup> אבל הקדוש ברוך הוא רואה בו שלא יצלח, שאם יזקין ויתקשה לא יוכל להנטע בנטיעה יפה, ועכשיו שעוד הוא רך וראוי להתעקר נעקר והקדוש ברוך הוא נוטעו במקום אחר וכאשר נעקר הוא נכנס אצל סלע ההוא, ושם היכלות ידועים מוכנים לאלה, והרבה חילות ומחנות נמצאים שם ויש ממונה עליהם, וכולם עומדים במספר, ונמצאים שם עד שנגאלים בצד אביהם, ואם לא אביהם קיימים שם לפעמים עד ג' שנה, והקדוש ברוך הוא עושה עמו טובה להגאל על ידי גואלו הקרוב אליו או באחיו, והרבה גאולות הכין הקדוש ברוך הוא לאנשים כאלה.

**גוף** הראשון מה יהיה סופו, שאלה זו נשאלה לפני החברים, אם יקום אותו הגוף בתחיית המתים או לא, אם תאמר שלא יקום, וכי יאבדו מעשי ידיו של הקדוש ברוך הוא, ואם היה רשע גדול שאינו ראוי לקום לא שאלתי, שבודאי יאבד ולא יקום, אבל יש הרבה שחוזרים לעולם הזה רק להתתקן בבנים, גוף הראשון מה יהיה ממנו, הנה גוף ההוא לא יאבד, שהרי אין הקדוש ברוך הוא מאבד מעשי ידיו, ובריות עתידות להעשות מהם, והם יהיו גופים החוזרים בלי רוח<sup>[קב]</sup> וכשיגיע הזמן שהקדוש ברוך הוא יחיה המתים יבנה אלו הגופים ויעמדו ארבעים יום בלי רוח, והקדוש ברוך הוא ירחם עליהם וישלח להם רוח הנושב בגן העדן ויעמדו בקיום, ויהיו משמשים לצדיקים העוסקים בתורה, ואלה ימיתו כמקדם, ואחר כך יקימו בתחיה, ועל זה כתוב (קהלת ד') ושבח אני את המתים שכבר מתו, מקודם לזה, וכאשר יקומו ידעו את רבונם בידיעה שאינה ברורה כשאר אנשים<sup>[קד]</sup> והם יהיו משמשים לעם הקדוש.

### סודות גדולות במצות יבום

**ועל** דרך הסוד נתבאר מצוה זו ליבם אשת אח, (דף רפ.) כי אשת אח היינו ד', ועם אח נעשה אחד<sup>[קה]</sup> ואם חס ושלום אין האדם מכוון בלבו ליחד אח עם ד', שהיא אשתו בת זוגו של אח<sup>[קח]</sup> הוא עושה פרוד ומכניס לסמא"ל אל אחר באמצע, ועליו נאמר (בראשית נ"ח) ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו, ונסתלק הקוץ של אות ד מן אחד, ולפיכך כתוב והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו, והשחתת זרע מונע ממנו הרבה ברכות וגורם פרוד היחוד, ולפיכך ויהיה ער בכר יהודה רע בעיני ה' וימיתו ה', והיחוד של א"ח עם ד' על ידי צדי"ק הוא, ובוועז לפי שהתגבר על יצרו נקרא צדיק, וזהו בוועל זה, ב"ו ע"ז, תקיף ביצרו.



### זיו הזוהר

נפש רוח ונשמה שלו שהיו בתחלה יחדו, הם ידעו את רבונם במדרגה גדולה. **קה.** א' כתר ח' היינו ח' הספירות חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, ד' היינו מלכות וזהו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתא. **קו.** אלא באמונת הג' או באמונת

האחים. **קב.** שאינם מבינים מה חטאו שמת בשבילו אם אינו עדיין בר מעונשין. **קג.** כי הרוח שלהם נתגלגל כבר בגוף אחר. **קד.** פירוש שיהיו כשאר אנשים פשוטים שלא מתו עוד, משמע שאותן השאר שיעמדו בתחיית המתים, הגוף עם

זוהר חלק ג' - דף רפ"א עמוד א'

### סוד מצות חליצה

ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחליצה נעלו מעל רגלו וגו', מצוה זו לחלוץ את יבמתו, הרי אמרו כי הואיל שאין כאן הרצון של זה או של זו, ואין מתוקנים להחיות בחביבות יש לחלוץ, וזו היא חליצת רוח המת מגוף הזה שהיה צריך להתנהג עמו כאח, ואותה ההתקשרות של אח עם אחיו ינתק ממנו, ורוח ההוא הולך נע ונד עד שימצא גואל, כמו שכתוב (ויקרא כ"ה) או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו וגו', ואם לא ימצא קרוב והשיג ידו ונגאל, כאורח ההולך ממקום למקום, או כעבד שהולך אסור באזיקים על צוארו, עד שימצא פדיון מאדונו על חטאתו, וי למי שלא הניח בן לגאול אותו.. ואם יש לו מליץ טוב שימליץ עליו לפני הקדוש ברוך הוא שירחם עליו, הקדוש ברוך הוא חס עליו נותן לו עונש ופודה אותו, אבל אינו נכנס לתוך המקדש, ומקום מתוקן להם מחוץ לגן העדן, ושם עומדים ומשבחים להקדוש ברוך הוא, ורואים אותו מרחוק, ואותו האור והעונג של הצדיקים בגן העדן רואים ממקומם ומתייבשים במעשיהם, זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.



זוהר חלק ג' - דף רפ"א עמוד ב'

### מצות מחיית עמלק

והיה בהניח ה' אלהיך וגו' תמחה את זכר עמלק וגו' מצוה זו להכרית זרעו של עמלק, שהרי נשבע הקדוש ברוך הוא שלא יחזור על כסאו עד שיטול נקמה ממנו, פתח רועה הנאמן ואמר, ודאי בעבור זה היו מהלכים במדבר ועל הים, ולא יכנסו בארץ ישראל עד שינטל נקמה מן עמלק, עמלק מי הוא למעלה, שהרי אנו רואים שבלעם ובלק משם היו הנשמות שלהם, ובעבור זה היו שונאים לישראל יותר מכל אומה ולשון, ולכך נרשם עמלק בשמותם, ע"ם מן בלעם, ל"ק מן בלק, וזכר ונקבה הם אותן העמלקים<sup>[קז]</sup> ועליהם נאמר (במדבר כ"ג) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, כדמיון שיש בישראל ארבעה פנים, יעקב ישראל רחל לאה, ישראל עם לאה, יעקב עם רחל, כנגד (יחזקאל א') ופני נשר לארבעתם, כך יש ארבע פנים לעמלק, קסם ונחש, עמל ואון, עמל נרשם בעמלק, והמן שהיה מצד של עמלק (תהלים ז') ישוב עמלו בראשו, וכל אלופי עשו מעמלק היו, ולמעלה עמלק סמא"ל, עמל נחש און ומרמה, קס"ם, ק' מן עמלק ס"ם מן סמא"ל, המפתה לו לאדם לחטוא להקדוש ברוך הוא. ועתיד הקדוש ברוך הוא להעבירם מן העולם, כמו שכתוב (ישעיה נ"ב) לא יוסיף יבא בכ עוד ערל וטמא, איזה ערל ואיזה טמא, אלא הכל אחד<sup>[קח]</sup> ערל וטמא, זה הוא שנתפתה בו והלכו אחריו אדם ואשתו, וגרמו מיתה לכל העולם עד הזמן ההוא שיעבירו הקדוש ברוך הוא מן העולם. וכמו שבגלות מצרים היה בא המלך להוציא לכנסת

זיו הזוהר

המ'. קז. פירוש שזה לעומת זה עשה אלהים, וכן י' שורש עמלק. קח. הגם שערל היינו ג' וטמא היינו י' ש בצד הטומאה זכר ונקבה סמא"ל ולילית, ושם מ', מכל מקום הכל אחד אלה כאלה טעו אחרי צד

ישראל שהיתה שם, כמו שכתוב (שמות י"ב) ועברתי בארץ מצרים וגו' אני ה', שבשביל כבוד השכינה בא אליה להקימה לתת לה ידו ולזקוף אותה, אף כך עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות בסוף גלות אדום, שיבוא הוא להקים את השכינה ולנער אותה מעפר, וי למי שימצא שם לפניו בשעה שיאמר (ישעי' נ"ב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך, מי הוא המלך והעם שיתיצבו לפניו.. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל העמים עכו"ם, מפני שבכולם כתוב (ירמי' ו') הבל המה מעשה תעתועים בעת פקודתם יאבדו, בשעה שיבא הקדוש ברוך הוא לבער אותם מן העולם וישאר הוא בלבדו, ככתוב (ישעי' ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.



זיו הזוהר

הטומאה, ואלה כאלה ינערו מארץ הקדושה כשתהיה מחיית עמלק מן השמים, ואז יתקיים

הכתוב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.